

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานโรงงาน
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001 : 2004
กรณีศึกษา : บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

ATTITUDE TOWARD INTERNAL ENVIRONMENTAL MANAGEMENT
OF EMPLOYEES IN ISO 14001:2004 CERTIFIED ELECTRONIC
COMPONENT FACTORY : CASE STUDY OF MICROCHIP
TECHNOLOGY (THAILAND) COMPANY LIMITED

เลขหมู่.....**134508**
เลขทะเบียน.....**11 พ.ย. 2557**
วัน,เดือน,ปี.....

.b. **12656495**
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2557

**ATTITUDE TOWARD INTERNAL ENVIRONMENTAL MANAGEMENT
OF EMPLOYEES IN ISO 14001:2004 CERTIFIED ELECTRONIC
COMPONENT FACTORY : CASE STUDY OF MICROCHIP
TECHNOLOGY (THAILAND) COMPANY LIMITED**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN INDUSTRIAL BUSINESS ADMINISTRATION
ADMINISTRATION AND MANAGEMENT COLLEGE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2014

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในของ KMUTL-2014-AMC-M-017-063 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2014

ADMINISTRATION AND MANAGEMENT COLLEGE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานโรงงาน
 อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001:2004
 กรณีศึกษา : บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
 ATTITUDE TOWARD INTERNAL ENVIRONMENTAL MANAGEMENT
 OF EMPLOYEES IN ISO 14001:2004 CERTIFIED ELECTRONIC
 COMPONENT FACTORY : CASE STUDY OF MICROCHIP
 TECHNOLOGY (THAILAND) COMPANY LIMITED

นักศึกษา

นายอวิรุทธิ์ โตะเตบ

รหัสประจำตัว

55671486

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.ชานินทร์ ศรีสุวรรณภา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ วัฒนนิรุตติกุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.วรรณารถ	แสงมณี	
ดร.ชานินทร์	ศรีสุวรรณภา	
ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ	วัฒนนิรุตติกุล	
ดร.เกรียงไกรยศ	พันธุ์ไทย	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 20 พฤษภาคม 2557 เวลา 14.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องประชุม AMC อาคารเรียนรวมตึกพระเทพฯ

วิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์ ตริเมธสุนทร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ฉบับนี้วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างวันที่ถึงเจ้าของเดือนทุกครั้งที่มีการนำไฟล์.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร
ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001:2004 กรณีศึกษา
บริษัทไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

นักศึกษา

นายอวิรุทธ์ โต๊ะเตบ

รหัสประจำตัว

55671486

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

พ.ศ

2557

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.ชานินทร์ ศรีสุวรรณณา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐฉา โรจน์นิรัตติกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด จำนวน 344 คน และใช้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยรวมอยู่ในระดับข้างดี

2) การฝึกอบรม ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมส่งผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 ได้ร้อยละ 58.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Attitude Toward Internal Environmental Management of Employees in ISO 14001:200 Certified Electronic Component Factory : Case Study of Microchip Technology (Thailand) Company Limited
Student	Mr. Avirut Thotheb
Student ID	55671486
Degree	Master of Business Administration
Program	Industrial Business Administration
Year	2014
Thesis Advisor	Dr. Chanin Srisuwannapa
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Nuttawut Rojniruttikul

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the level of attitude toward environmental management of employees in Microchip Technology (Thailand) Company Limited and 2) to study factors affecting attitude toward environmental management of employees in Microchip Technology (Thailand) Company Limited. The sample was 344 employees in Microchip Technology (Thailand) Company Limited. Questionnaires were used as the research instrument. The data were analyzed by using a statistical program. The statistics were percentage, arithmetic mean, and standard deviation. Multiple Linear Regression Analysis was used for hypothesis testing.

The results were as follow:

- 1) The attitude toward internal environment management of employees in Microchip Technology (Thailand) Company Limited was good.
- 2) Training, experience in environment and participation in environment management affected the attitude toward environmental management of employees in Microchip Technology (Thailand) Company Limited. All independent variable could explain the variation in environmental management at 58.60 %.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่าน ซึ่งอาจไม่สามารถนำมากล่าว ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ ดร.ชานินทร์ ศรีสุวรรณนภา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร. ณัฐวุฒิ โรจนันันรุตติกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ ให้คำแนะนำตรวจทาน และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ ดร.พยัคฆ์ วุฒิรงค์ ผู้จัดการฝ่ายการตลาด บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบก่อสร้าง จำกัด คุณสุจิตรา พิณีจิติ ผู้จัดการแผนกความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด และคุณวันเพ็ญ เลิศอภิรักษ์ ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ที่ได้ให้เกียรติในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินเครื่องมือในการวิจัยพร้อมให้คำชี้แนะปรับปรุง

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าตลอดมา รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่น IM16 และรุ่นพี่ IM15 ที่ได้มีโอกาสศึกษาร่วมกัน ให้ความช่วยเหลือแนะนำ และคอยให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่รัฐการวิทยาลัยการบริหารและจัดการสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และญาติ พี่น้อง จนถึงผู้มีพระคุณทุกท่าน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์จากสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประจำปีงบประมาณ 2557

อวิรุทธ์ โต้ะเตบ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของงานวิจัย.....	6
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติ.....	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม.....	21
2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด.....	26
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
4.2 ระดับปัจจัยองค์การของ บริษัทไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด.....	54
4.3 ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด.....	62
4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์).....	72
4.5 ข้อคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมระบบ ISO 14001:2004 ของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด.....	78
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	79
5.2 อภิปรายผล	82
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย.....	94
ภาคผนวก ข ข้อกำหนดมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมระบบ ISO14001 : 2004.....	104
ประวัติผู้เขียน.....	113

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 รายชื่อ ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	37
3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์การ	38
3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	38
3.4 สมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ	41
4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	50
4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ ปัจจัยด้านองค์การ.....	54
4.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ การฝึกอบรม	55
4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ การสื่อสาร	56
4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ วัฒนธรรมองค์การ.....	58
4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	59
4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	61
4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ เจตคติที่มีต่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	63
4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน	64
4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ.....	66
4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ.....	68
4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

4.13 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน	73
4.14 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ.....	74
4.15 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ.....	75
4.16 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง	76
4.17 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2.1 ตัวแบบการสื่อสารในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	15
2.2 ผลិតภัณฑ์แพวงจร โดยรวม.....	27
2.3 ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แพวงจรรวมเป็นส่วนประกอบที่ใช้ในเครื่องมือการทางแพทย์ และอุตสาหกรรมรถยนต์.....	27
3.1 สมการถดถอยเชิงเส้น.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนานาชาติให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม สืบเนื่องจากประชากรที่หลายๆ ประเทศได้รับผลกระทบจากธรรมชาติที่รุนแรง เช่น แผ่นดินไหว เกิดสึนามิ น้ำท่วม ไฟไหม้ป่า อากาศร้อนหรือเย็นผิดปกติ ทำให้เกิดความเสียหาย บาดเจ็บและตายเป็นจำนวนมาก จึงกล่าวได้ว่า ธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากมนุษย์นำผลประโยชน์จากธรรมชาติมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยไม่คิดถึงผลกระทบธรรมชาติ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การใช้ทรัพยากรน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อีกทั้งสร้างมลภาวะรอบด้านให้กับธรรมชาติ เช่น ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้น การทิ้งขยะที่ย่อยสลายยากในปริมาณเพิ่มขึ้น และสารเคมีอันตรายต่างๆลงสู่พื้นดิน อากาศ แห้งน้ำ ธรรมชาติ แต่ละประเทศได้รับผลกระทบจากธรรมชาติ จึงทำให้แต่ละประเทศหันมาใส่ใจกับสิ่งแวดล้อมถึงมาตรฐานที่จะลดปริมาณการใช้และเลิกในสิ่งที่จะก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและร่วมมือกันที่จะอนุรักษ์และสร้างทดแทนทรัพยากรธรรมชาติที่สูญเสียไป

ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นเหตุเกิดแรงผลักดันให้องค์การระหว่างประเทศที่ว่าด้วยการจัดการมาตรฐานสากล ISO (International Organization for Standardization) ได้มีการปรับปรุงข้อกำหนดอนุกรมมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมขึ้นใหม่ และสอดคล้องกฎหมายข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องและปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมที่องค์การได้ดำเนินกิจกรรมผลิตและบริการที่มุ่งจัดทำมาตรฐาน ISO14001:2004 ซึ่งสิ่งจำเป็นการแข่งขันธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างระบบ ซึ่งเป็นตามหลักการ ISO14001:2004 กล่าวคือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเริ่มจากการวางระบบการจัดการและการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมไปสู่ระบบการจัดการตรวจสอบประสิทธิผลของระบบ แก้ไขจุดบกพร่อง และการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของระบบเป็นระยะๆ โดยผู้บริหารมีการปรับเป้าหมายใหม่เพื่อเริ่มวงจรใหม่ของการวางแผนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีกลไกที่เชื่อมต่อกันแต่ต้องมีการขยายให้เติบโตและปรับให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2545 : 6)

ส่วนภาครัฐบาลนั้นได้ตระหนักความสำคัญของอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการสนับสนุนและช่วยเหลือภาคอุตสาหกรรมไทยในการนำมาตรฐาน ISO14001 : 2004 ไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกมีโครงการอบรมและปรึกษาแนะนำมาตรฐานการจูงใจ เช่น การกู้ยืมเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การลดหย่อนภาษี การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมต่างๆและงบพิเศษเพื่อเร่งรัดการจัดการระบบ ISO14001 : 2004 การจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้มาตรฐาน ISO14001 เป็นต้น ธุรกิจ ในยุคปัจจุบันผู้บริหารควรปรับตัวให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงและเพิ่มโอกาสอันที่จะก่อคุณค่า ต่อธุรกิจในอนาคต ISO14001 : 2004 เป็นมาตรฐานการจัดการที่กำหนดให้องค์กรสามารถ ดำเนินการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้บริหารจะนำองค์กรเข้าสู่มาตรฐาน ดังกล่าวจำเป็นต้องเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมมาช่วยสร้างเนื้อหาของการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงระบบเดิมและความยืดหยุ่นของธุรกิจทั้งปัจจุบันและอนาคต (สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อ่างใน งามทิพย์ วงษ์วิวัฒน์. 2543)

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีผลกระทบต่อมนุษย์อย่างกว้างขวางและในอนาคต จะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับโลก เช่น ปรากฏการณ์ เรือนกระจกมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางเสียงการตัดไม้ทำลายป่า ฝนแล้ง น้ำท่วม การจลาจลติดขัด ขยะมูลฝอย เป็นต้น จึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต ทั่วโลก มนุษย์รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้องเหมาะสมจะสามารถชะลอความ เสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมได้ เนื่องจากมนุษย์ต้องการความอุดมสมบูรณ์และเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม การทำลายสิ่งแวดล้อมมีอยู่เสมอและจำเป็นต้องร่วมมือกัน แก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์เอง (ราตรี ภาธา. 2540 : 205)

การเติบโตของอารยธรรมมนุษย์กำลังเบียดเบียนสิ่งแวดล้อมของโลก พื้นที่เต็มไปด้วย ต้นไม้ ใบหญ้า สายน้ำ สัตว์ป่า ถูกแปรสภาพให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของมนุษย์ สร้างเป็นเมืองแร่ ที่ปกตาทองอากาศ และเป็นแหล่งทรัพยากรที่นำมาเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค การพัฒนาโครงสร้าง ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมกลายเป็นสังคม อุตสาหกรรมมากขึ้นและได้เติบโตอย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการผลิต การตลาด การจ้างงาน การพัฒนาเทคโนโลยี และความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆอีกหลาย ประเภท ในด้านการลงทุนประเทศไทยถือเป็นศูนย์รวมของผู้ผลิตยานยนต์ทั่วโลกทั้งค่ายญี่ปุ่น ยุโรปและอเมริกาเหนือในยุคที่สังคมโลกกำลังให้ความสำคัญในเรื่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผล สืบเนื่องจากมลพิษต่างๆ เช่น ทางอากาศ ทางน้ำ การกำจัดของเสีย เป็นต้น ได้ส่งผลกระทบต่อ ประชากรโลกอย่างมากผลกระทบนี้เกิดขึ้นกับทุกประเทศในโลกและเป็นเหตุให้เกิดแรงผลักดัน ให้องค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานหรือ ISO จัดทำอนุกรมมาตรฐานการจัดการ สิ่งแวดล้อม ISO14000 Series ขึ้นมามาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 เป็นที่ยอมรับ ในระดับนานาชาติเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร ช่วยให้องค์กรมั่นใจ ในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎหมายลดความเสี่ยงที่จะต้องรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนธรรมองค์การแสดงความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสในการดำเนินธุรกิจสู่กลุ่มลูกค้าที่มีความสนใจด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะเดียวกัน ยังช่วยเสริมสร้างเจตคติของผู้ปฏิบัติงานและปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงานภายในองค์การให้ดีขึ้น (สุภาพร เรืองเงิน. 2555 : 1-2)

บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องใช้เทคโนโลยีทันสมัย ในการผลิตและทดสอบผลิตภัณฑ์ ไอซีประเภท แผงวงจรรวมได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานต่างๆและเกิดของเสีย เช่น น้ำเสียจากของเสียอุตสาหกรรมทางบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี(ไทยแลนด์) จำกัด ได้เตรียมความพร้อมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์การ เพื่อควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยได้นำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 : 2004 มาใช้ในองค์การและปัจจุบันได้รับรองระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 โดยบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัดได้ประกาศนโยบายสิ่งแวดล้อมเพื่อนำเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกันพร้อมกับกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายในกิจกรรม หรือตามแผนงานที่ได้โครงการทางด้านสิ่งแวดล้อมพร้อมสื่อสารให้ทุกหน่วยงานในองค์การ รับทราบและดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่บริษัทกำหนด ดังนั้นกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์การ จึงต้องมีผลตั้งแต่รับทราบนโยบายและนำหลักการ สิ่งแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ในองค์การด้วยเหตุผลประโยชน์ทางการค้าเป็นมูลเหตุสำคัญ การพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อม ไปสู่จุดมุ่งหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนยังต้องได้รับการมีเจตคติ ที่ดีของพนักงานที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์การและร่วมกิจกรรม เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผนงานที่กำหนดไว้หากพนักงานทุกคนในองค์การมีเจตคติที่ดี ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์การแล้วจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาระบบสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001 : 2004 และส่งผลที่ดีต่อการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ได้ผลและยั่งยืน

ดังนั้นการศึกษาของผู้วิจัยจึงมีเป้าหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงระดับเจตคติที่มีผล ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 อยู่ในระดับใดและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางใด เพื่อเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาปรับปรุง การทำงานของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 ให้เกิดความสำเร็จและการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่องต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการวางแผน

สมมติฐานที่ 2 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 3 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการตรวจสอบ

สมมติฐานที่ 4 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการปรับปรุง

สมมติฐานที่ 5 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวม

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึง เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์การของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001 : 2004 กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยจากทฤษฎีปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยในด้านเนื้อหาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุ่งที่จะแนวคิดและทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในองค์การ เพื่อสร้างปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยผู้วิจัยได้ศึกษาและใช้กรอบแนวคิดตามภาพที่ 1.1 และมีแนวคิดมาจากทฤษฎีดังนี้

การฝึกอบรม แนวคิดของ สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550) กล่าวถึงเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตนา (Attitude) ของบุคลากรในการปรับปรุงเพื่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

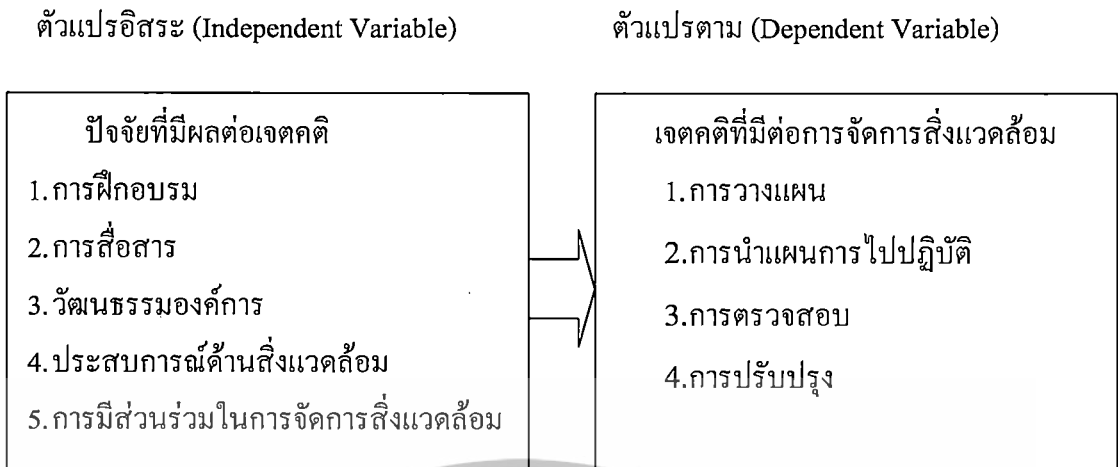
การสื่อสาร แนวคิดของ Pye (อ้างถึงใน มานิตย์ นวลละออ. 2543) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการติดต่อสัมพันธ์กับคนในองค์การ กระบวนการการติดต่อสัมพันธ์ประสิทธิภาพมีเป็นองค์ประกอบหลัก คือ ผู้ส่งสาร (Sender) ช่องทางหรือสื่อ (Channel) และผู้รับสาร (Receiver)

วัฒนธรรมองค์การ แนวคิดของ Harvey and Bowin (อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. 2550) กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อหรือค่านิยม เป็นสิ่งที่คนในองค์การร่วมกันสร้างขึ้นและยึดถือกันเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีพันธะผูกพัน ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละองค์การเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและสามารถถ่ายทอดให้คนรุ่นใหม่ต่อไป

การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม สุธรรม ชาติทอง (2545) กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานการจัดการISO14001 : 2004 มีข้อกำหนดเพื่อนำปฏิบัติในการมีส่วนร่วมข้อกำหนดการจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดนโยบาย การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม การนำนโยบายไปปฏิบัติ การติดตามตรวจสอบและประเมินผล

ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม Morris (อ้างถึงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2546) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรจากการรับรู้และเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกันและควบคู่กันไป ส่งผลเกิดเป็นผลกระทบเป็นประสบการณ์ตามมาและการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีอยู่เดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ไม่รวมถึงผู้รับเหมาหรือแรงงานจากภายนอกที่มีการจ้างงานชั่วคราว โดยมีพนักงานรวมทั้งสิ้น 3,350 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด, กรกฎาคม 2556)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้กำหนด ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้แบ่งออกเป็น 5 ด้านได้แก่

- 1) การฝึกอบรม
- 2) การสื่อสาร
- 3) วัฒนธรรมองค์การ
- 4) ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม
- 5) การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรตาม คือ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม แบ่งออกเป็น 4 ด้านได้แก่

- 1) การวางแผน
- 2) การนำแผนการไปปฏิบัติ
- 3) การตรวจสอบ
- 4) การปรับปรุง

1.5.3 ระยะเวลาในการทำวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูล โดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาอยู่ในช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. 2557

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึก และความรู้ของบุคคลากรภายในองค์การต่อสถานการณ์หนึ่งจะแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางยอมรับหรือปฏิเสธการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์การ

2.การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการต่างๆที่ใช้เพื่อช่วยให้บุคลากรมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นในการปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างปฏิบัติงานร่วมกันในองค์การ

3.การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการรับและการถ่ายทอดข้อมูลหรือเนื้อหาสาระต่างๆที่บุคคลต้องการหรือเกี่ยวข้องกันจากบุคคลหนึ่ง ไปสู่บุคคลหนึ่งเพื่อสร้างความเข้าใจ การชักจูงใจ มุ่งให้ความรู้หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ประสงค์ ดังนั้น การสื่อสารที่ดีสามารถทำให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจกันเกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและสังคม

4.วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ความเชื่อหรือค่านิยมที่มีร่วมกันในองค์การเป็นสิ่งที่จับเคลื่อน้องค์การในการคิดตัดสินใจ เป็นสิ่งที่คนในชุมชนนั้นร่วมกันสร้างขึ้นและยึดถือกันอย่างกว้างขวางอย่างมีพันธะผูกพันและถ่ายทอดลงไปยังคนรุ่นหลังได้

5. ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากการแล้วนำไปปฏิบัติด้วยตนเองกระทำอยู่เสมอและส่งผลให้เกิดเป็นความความชำนาญ

6. การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม หมายถึง การดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อกำหนดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติในการมีส่วนร่วมได้แก่ การกำหนดนโยบาย การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม การนำนโยบายไปปฏิบัติ การติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ISO14001 : 2004 หมายถึง มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นมาตรฐานสากลสำหรับใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดของกิจกรรมภายในการผลิตสินค้าและการจัดการเรื่องผลกระทบ โดยองค์กรธุรกิจสามารถทำระบบและขอการรับรองโดยสมัครใจและต้องมีนโยบายชัดเจน การกำหนดโครงสร้างหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน รวมถึงวิธีการกระบวนการและทรัพยากรอย่างเพียงพอในการดำเนินการเป็นขั้นตอนและสามารถตรวจสอบได้และต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ

8. การวางแผน หมายถึง การกำหนดรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆในองค์กรที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก และข้อกำหนดทางกฎหมายรวมทั้งข้อกำหนดอื่นๆที่องค์กรเกี่ยวข้องและต้องปฏิบัติ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการกิจกรรมต่างๆที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การจัดทำโครงการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

9. การนำแผนการไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามแผนที่วางไว้มีการดำเนินการครอบคลุมตามข้อกำหนดระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดโครงสร้าง การกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการสิ่งแวดล้อม และการเผยแพร่ให้พนักงานในองค์กร การจัดการฝึกอบรมเพื่อให้พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม มีความรู้ ความชำนาญในการดำเนินงานจัดทำและควบคุมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

10. การตรวจสอบ หมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมติดตามการวัดผลการดำเนินการ โดยเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้ การแจกแจงสิ่งต่างๆที่ไม่เป็นไปตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม การจดบันทึกต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม และการตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นระยะ

11. การปรับปรุง หมายถึง การวัดผลการดำเนินการ โดยเปรียบเทียบกับแผนที่วางไว้ และการแจกแจงสิ่งต่างๆที่ไม่เป็นไปตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม การดำเนินการแก้ไขและบันทึกต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม การตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นระยะตามข้อกำหนดการจัดการสิ่งแวดล้อมและข้อกำหนดกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001:2004 กรณีศึกษา บริษัทไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

2.1.1 ความหมายของเจตคติ

ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2544 : 49) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ลักษณะความโอนเอียงหรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งเป็นได้ทั้งคนวัตถุสิ่งของหรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติบวกต่อสิ่งใดจะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบก็จะหลีกเลี่ยงเจตคติเป็นสิ่งที่เรารู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

สร้อยตระกูล (ติวานนท์) อรรถมานะ (2545 : 64) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ผลผสมผสานของความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลากรที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งคนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งออกมาในรูปการประเมินค่าที่จะเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

เต็มศักดิ์ คทวมิช (2546 : 312) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดความเข้าใจที่บุคคลมีต่อบุคคล กลุ่มบุคคล วัตถุสิ่งของหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่ได้รับรู้จนก่อให้เกิดความรู้สึกพอใจไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และมีแนวโน้มที่บุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมตามความคิดความเข้าใจและความรู้สึกที่มีอยู่

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2549 : 169) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการตอบสนองจะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Plotnick (1999 : 588) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความเชื่อหรือความเห็นที่ได้จากการประเมินสิ่งของบุคคล หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ต่อเนื่องจากเชิงลบจนถึงเชิงบวก และสิ่งนั้นมีผลทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในแนวทางที่แน่นอนต่อสิ่งของบุคคล หรือสถานการณ์นั้น

Allport (1935 : 810) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของสมองและประสาทที่ได้จากประสบการณ์เพื่อการตอบสนองทั้งทางตรงโดยอิทธิพลของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง โดยมีสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกัน

McDonald (1959 : 564) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงหรือความพร้อมที่แสดงพฤติกรรมทางใดทางหนึ่ง

Sheriff et. al. (1965 : 4) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง หลักการที่บุคคลสนับสนุนและยึดมั่นเกี่ยวกับสิ่งใดๆ ประเด็นใด บุคคลใด กลุ่มบุคคลใดหรือสถาบันใด

Rokeach (1968 : 112) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่เกิดจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนองหรือทัศนคติ คือ การเรียนรู้ และการประมวลผลของความเชื่อที่ค่อนข้างมั่นคงเกี่ยวกับสิ่งใดหรือสถานการณ์ที่กำหนดบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติตอบในลักษณะที่พอใจ

Good (1973 : 48) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคล หรือสิ่งใดๆ เช่น รักเกลียดหรือกลัว พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น เป็นต้น

Anastasi (1982 : 552) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น กลุ่มชนประเพณีหรือสถาบันต่างๆ

Loudon, David, Bitta and Albert (1988 : 504) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง การพิจารณาทัศนคติในแง่บวกและแง่ลบหรือความชอบและความไม่ชอบ และการมองในแง่ข้อดีกับข้อเสียของความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร และการเปิดรับรายการกรองสถานการณ์ที่ได้รับมาเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เจตคติที่มีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่าเจตคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกรู้สึกรู้สึกนั้นออกมาโดยทางพฤติกรรม

2.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

Zimbardo and Ebbesen (1970 อ้างถึงในพรทิพย์ บุญนิพัทธ์. 2531 : 49) ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติได้ 3 ประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Aspect) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ โดยปกติทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบหากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดีมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นแต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งไม่ดีจะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Affective Aspect) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural Aspect) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึกการที่บุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจมีความรู้สึกหรือมีแนวคิดแตกต่างกัน ดังนั้นส่วนประกอบทางด้านความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของเจตคติและส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลโดยอาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นกับประสบการณ์และการเรียนรู้

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546 : 312) ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านความคิดและความเข้าใจ (Cognitive Component) หมายถึง ความรู้หรือความเชื่อที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับรู้ ความคิด ความเข้าใจเป็นจุดเริ่มต้นของเจตคติและเป็นไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับความคิดความเข้าใจต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด

2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ที่เกิดภายหลังจากมีความคิดและความเข้าใจต่อสิ่งที่รับรู้ สิ่งเหล่านั้นเป็นอย่างไร เช่น รู้สึกพอใจ ไม่พอใจ รักเกลียดชอบ โกรธ เป็นต้น

3. ด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกมาด้วยการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

Freedman (1981 อ้างถึงใน วิภาพร มาพบสุข, 2543 : 539) ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านความคิดความเข้าใจ (Cognitive Component) ความรู้ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น เจตคติที่ไม่ดีต่อคนเป็นโรคเอดส์เพราะคนเป็นโรคเอดส์ ทำให้สังคมเสื่อมถอยทางศีลธรรมมีเจตคติที่ไม่ดีกับคนว่างงาน เพราะเห็นว่าคนว่างงานมักจะเป็นคนเกียจคร้านไม่สู้งาน ความเสื่อมศรัทธาต่อพรรคการเมืองบางพรรค เพราะเห็นว่าพรรคการเมืองพรรคนั้นไม่ซื่อสัตย์ชอบประพฤติดูจริต

2. ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Component) การแสดงความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งใดตามประสบการณ์ที่ตนได้มาในทางบวกหรือทางลบ และเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยขององค์ประกอบทางอารมณ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของเจตคติ ตัวอย่างเช่น นายจ้างไม่ชอบการพนันทุกชนิดและทราบว่าลูกจ้างคนหนึ่งชอบเล่นการพนัน นายจ้างจะมีความรู้สึกไม่ชอบลูกจ้างคนนั้น

3. ด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) ความพร้อมที่บุคคลจะแสดงออกให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น นายจ้างไม่ชอบลูกจ้างเล่นการพนันจะแสดงออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยการไม่จ่ายเงินโบนัสให้ตอนสิ้นปี เป็นต้น องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้ นักจิตวิทยาได้นำมาใช้วัดเจตคติ คือ ใช้วัดทิศทางและวัดปริมาณของเจตคติ การวัดทิศทางของเจตคติมีการวัด 2 ทิศทาง คือ เจตคติทางบวกและเจตคติทางลบ ส่วนการวัดปริมาณของเจตคติจะเป็นการวัดความรุนแรงของอารมณ์บุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น

2.1.3 ลักษณะสำคัญของเจตคติ

ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2544 : 49 – 48) ได้อธิบายถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรารู้
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยงและเจตคติมีทั้งบวกและลบ
3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้จักและองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม
4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติหรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจจะหยุดเล็กไม่ได้
5. เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกเนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ จะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะดังนั้นก็ค่านิยมจะมีผลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก

เต็มศักดิ์ คทวณิช (2546 : 313–314) ได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญของทัศนคติ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ (Learning) หรือประสบการณ์ (Experience) ที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
2. เจตคติเป็นตัวกำหนดรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสถานการณ์ เนื่องจากส่วนใหญ่ถ้าบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดบุคคลนั้น จะแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางเดียวกับทัศนคติที่มีอยู่ด้วย
3. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากเจตคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ รับรู้ ประสบการณ์ ถ้าบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดเพิ่มขึ้นหรือได้รับประสบการณ์ใหม่ย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีอยู่เดิมเจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้ บางกรณีอาจต้องใช้เวลาที่ยาวนานพอสมควรเนื่องจากการที่บุคคลจะเกิดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาในการตั้งสมมติฐาน
4. เจตคติสามารถถ่ายทอดได้โดยทั่วไปมักเกิดจากการเลียนแบบหรือการบอกเล่าของคนใกล้ชิดหรือจากบุคคลที่ได้รับความศรัทธาเชื่อถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

วูมิซัย จ้านงค์ (2525 : 68-69) กล่าวว่า ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติว่าเป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยการเน้นย้ำหรือการให้รางวัลทางจิตวิทยา(Reinforcement) ซึ่ง HovlandJanis และ Kelley เป็นผู้ริเริ่มเสนอทฤษฎีนี้ขึ้นมาโดยถือว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนความเห็น(Opinion Change)ในกระบวนการเรียนรู้ถึงเน้นย้ำที่สำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้คือการสื่อสารแบบชักจูงใจ(Persuasive Communication) ซึ่งก่อให้เกิดความคิดความเข้าใจในข่าวสารข้อมูลที่ได้รับมา

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546 : 315) กล่าวว่า ถึงวิธีการในการเปลี่ยนเจตคติดังนี้

1. การชักจูง (Persuasion) ชักชวนหรือเกลี้ยกล่อม เจตคติหลายอย่างในตัวบุคคลอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ภายหลังจากได้รับการอธิบายให้เหตุผลและชี้แนะ โดยเฉพาะถ้าบุคคลนั้นเป็นที่ไว้วางใจหรือได้รับความศรัทธาและเชื่อถือ
2. การเปลี่ยนกลุ่ม (Group Change) อิทธิพลจากความคิดของกลุ่มหรือสังคมจะทำให้บุคคลในกลุ่มเกิดการคล้อยตามได้ง่าย ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลเป็นรูปแบบใดสามารถทำได้โดยให้บุคคลนั้นย้ายเข้าไปอยู่ในกลุ่มที่มีทัศนคติตามรูปแบบนั้น
3. ล้างสมอง (Brain Washing) เป็นวิธีการลบล้างความเชื่อเก่าเพื่อสร้างความเชื่อใหม่ขึ้นแทนด้วยวิธีการต่างๆ โดยทั่วไปมักจะเป็นการให้ข้อมูลด้านดีกับเรื่องที่ต้องการจะเปลี่ยนเจตคติ ขณะเดียวกันก็ให้ข้อมูลทางลบกับสิ่งที่เป็นทัศนคติเดิม
4. การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการเปลี่ยนแปลงเจตคติอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้การชักชวนให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลหันมาให้ความสนใจหรือเปลี่ยนความคิดและความเชื่อในสิ่งที่ตนต้องการ
5. การให้ประสบการณ์ (Experience) การให้ประสบการณ์โดยตรงกับบุคคลในเรื่องที่ประสงค์จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ จึงเป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่สามารถสร้างเจตคติใหม่ให้กับบุคคลขึ้นได้

2.2.4 การวัดเจตคติ

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546 : 33) กล่าวว่า โดยทั่วไปแบบสอบถามเพื่อใช้วัดเจตคติมี 2 ประเภทได้แก่ของลิเกิร์ต (Likert Technique) และเซอร์สโตน (Thurstone Method) แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยประโยคคำถามต่างๆ ซึ่งแต่ละประโยคผู้ตอบจะต้องเลือกคำตอบตามความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมที่ตรงกับตนเองมากที่สุด โดยมีตัวเล็อกให้ 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับจะมีค่าคะแนนตั้งแต่ 1 – 5 คะแนน และคะแนนของแต่ละคนได้มาจากคะแนนรวมของทุกข้อคำถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติ

2.2.1 การฝึกอบรม

สมชาติ กิจยรรยง และอรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550 : 12-16) กล่าวว่า กระบวนการที่จะทำให้ผู้รับฝึกอบรมเกิดความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understand) ความชำนาญ (Skill) และเจตคติ (Attitude) ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนผู้เข้ารับฝึกอบรม เกิดความรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความหมายใกล้เคียงกับการฝึกหรือพัฒนาบุคคล ได้ดังนี้

1. การบรรยาย เป็นการฝึกอบรมวิธีหนึ่ง เช่น การสอน การชี้แจงอธิบายให้เกิดความสนใจเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้บรรยายพูดเพื่อสื่อความหมาย
2. การประชุม เป็นการชุมนุมกันรวมกันหรือร่วมกันปรึกษาในเรื่องที่กำหนดไว้
3. การอภิปราย เป็นวิธีการฝึกอบรมที่มีการพูดเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือเสนอข้อความ
4. การคิดหรือปรึกษาในสถานที่ต่างๆ โดยมีการอภิปรายเป็นคณะ
5. การปาฐกถา เป็นการเสนอเรื่องราวจากถ้อยคำที่ผู้พูดแสดงต่อที่ชุมชน
6. การสัมมนา เป็นวิธีการฝึกและเจตคติ
7. การอบรมที่มีการชุมนุมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยผู้เข้าสัมมนาร่วมกันค้นคว้าแสดงความคิดเห็นภายใต้การควบคุมของผู้สอนหรือวิทยากร

2.2.1.1 ความสำคัญของการฝึกอบรมบุคลากรที่มีต่อองค์กรคือ

1. การสร้างความประทับใจให้กับพนักงานที่มาทำงาน เพื่อให้พนักงานมีเจตคติที่ดีต่อหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมาย
2. การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้นเป็นการกระตุ้นให้พนักงานมีความกระตือรือร้นและสร้างขวัญกำลังใจให้กับพนักงานในองค์กรและมีความมั่นคงในการทำงาน
3. การสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพนักงานในองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการทำงานและสร้างความสามัคคีในหมู่พนักงานที่ทำงานร่วมกัน

2.2.1.2 เป้าหมายของการฝึกอบรม

1. การให้ได้มาถึงการบรรลุผล คือ ความสำเร็จในตัวบุคคล
2. การให้มีถึงความคล่องแคล่ว คือ การแข่งขัน ความรวดเร็ว และการกระตือรือร้น
3. การนำไปปรับใช้ คือ การประยุกต์ใช้กับหน้าที่รับผิดชอบ

2.2.1.3 ประโยชน์ของการฝึกอบรม

1. ระดับพนักงาน คือ ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่ตนเอง ช่วยทบทวนความคิดสร้างสรรค์ ช่วยเสริมสร้างทักษะ และความสามารถสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประโยชน์ระดับผู้บังคับบัญชา คือ เกิดผลงานที่ดีขึ้นเมื่อตระหนักในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ช่วยลดปัญหาและแก้ไขงานที่ผิดพลาด รวมทั้งช่วยเสริมสร้างภาวะผู้นำที่เก่งงานเก่งคนและเก่งคิด

3. ประโยชน์ระดับหน่วยงานและองค์กร คือ เป็นการเพิ่มผลผลิตทั้งทางตรงและทางอ้อม ช่วยลดความสูญเสีย วัสดุ อุปกรณ์และค่าใช้จ่ายต่างๆ

2.2.2 การสื่อสาร

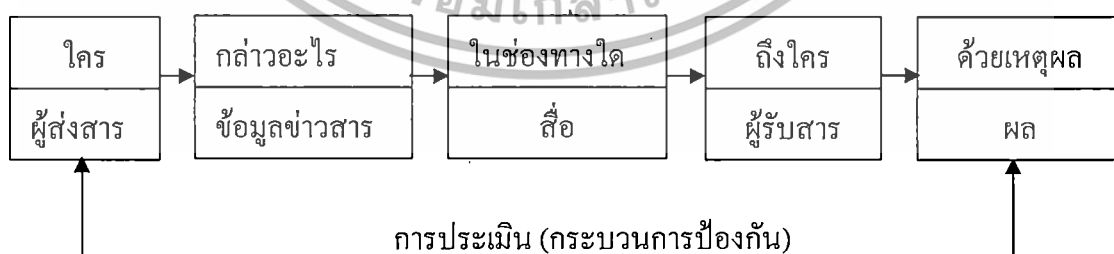
พยอม วงศ์สารศรี (2547 : 227-228) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารในองค์กรแบ่งได้ 4 แบบได้ดังนี้

1. การสื่อสารจากบนลงล่าง (Downward Communication) เป็นลักษณะการติดต่อสื่อสารที่เป็นสายบังคับบัญชาจากบนลงล่าง เช่น นโยบาย คำสั่ง คำเตือน เป็นต้น

2. การสื่อสารจากล่างขึ้นบน (Upward Communication) เป็นลักษณะไม่เป็นไปตามสายบังคับบัญชามีการยื่นขอข้อมูลข่าวสารจากล่างขึ้นบน

3. การสื่อสารตามแนวนอน (Horizontal Communication) เป็นลักษณะการติดต่อสื่อสารในระดับเดียวในองค์กร

4. การสื่อสารแบบทแยงมุม (Diagonal Communication) เป็นการสื่อสารข้ามแผนก Pye และ Deutsch (อ้างถึงใน มานิตย์ นวลละออ. 2543 : 55) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารเป็นโยงโยในสังคมมนุษย์ถ้าสังคมเปรียบเสมือนร่างกายคน การสื่อสารเหมือนโครงกระดูกหรืออาจเปรียบเทียบถึงการสื่อสารเป็นเส้นใยประสาท ซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกมุมของชีวิตคนบุคคลที่อยู่ในสังคม เพราะสังคมมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้นการสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญของการติดต่อสัมพันธ์กับมนุษย์ ในกระบวนการสื่อสารมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ ผู้ส่งสาร ช่องทางหรือสื่อ และผู้รับสาร

ภาพที่ 2.1 ตัวแบบการสื่อสารในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ที่มา : มานิตย์ นวลละออ (2543 : 64)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพที่ 2.2 สามารถอธิบายกระบวนการสื่อสารเพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดังนี้

1. ใคร หมายถึง ผู้ส่งสาร (Sender) หรือแหล่งสาร (Source) เป็นจุดเริ่มต้นการสื่อสาร กล่าวถึงแหล่งกำเนิดของสารหรือผู้ที่เลือกสรรข่าวสาร เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วส่งต่อไปยังผู้รับสารบทบาทผู้ส่งสาร มี 3 ประการ คือ เลือกสารความหมายที่จะสื่อสาร จะใช้สำหรับสื่อสาร การสร้างรหัสจากความหมายอยู่ในรูปของสารและส่งรหัสออกไป

2. กล่าวอะไร หมายถึง ข้อมูลข่าวสาร (Information)หรือข่าวสาร (Message) ทำหน้าที่ กระตุ้นความหมายให้กับผู้รับเป็นสาระเรื่องราวที่ไปผู้สื่อสารถึงผู้รับสารอาจเป็นความคิดหรือ เรื่องราวใดๆ สารอาจเป็น ข้อความ รูปภาพ หรือกริยาท่าทางก็ได้องค์ประกอบด้วยสัญลักษณ์ของ สารเนื้อหาของสารและการกระทำข่าวสารแต่โดยทั่วไปมักหมายถึง เนื้อหาสารที่ผู้ส่งสารใช้สื่อ ความหมายที่ต้องการ

3. ในช่องทางใด การผ่านของสาร (Channel) หรือสื่อ (Media) หมายถึง ตัวการที่จะนำ สารจากผู้ส่งไปยังผู้รับสาร ได้แก่ บุคคล กลุ่มสื่อมวลชน เป็นต้น

4. ถึงใคร หมายถึง ผู้ที่รับข่าวสารจากแหล่งสารเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่สาร ไปถึง ผู้รับสารอาจเป็นบุคคลเดียวหรือกลุ่มคน

2.2.3 วัฒนธรรมองค์การ

Freedman 1981 (อ้างถึงใน วิภาพร มาพบสุข. 2543 : 539) กล่าวว่า วัฒนธรรม (Culture) แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดแบบแผนเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และความรู้สึกรักของคนในสังคมอย่างมาก ด้วยเหตุผลนี้คนในสังคมเดียวกันจึงมักจะแสดงพฤติกรรมออกมาในแนวทางเดียวกัน

Harvey and Bowin 1996 (อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง 2550 : 408) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์การ ดังนี้

1. ความเข้าใจวัฒนธรรมเดิมผู้บริหารจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่วิธีทางใหม่ได้ จนกว่าจะรู้ว่าเข้าใจตนนั้นอยู่ตรงไหน

2. การกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงพนักงานในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมเก่าๆและกระตุ้น ให้เกิดความคิดใหม่ๆ

3. การตระหนักและติดตามหน่วยงานที่มีผลงานเด่นๆในองค์กรและใช้เป็นตัวแบบ เพื่อการเปลี่ยนแปลง

4. การให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาแนวทางใหม่ๆในการเปลี่ยนแปลง ของพนักงานมีผลทำให้การเปลี่ยนวัฒนธรรมตามมา

5. นำด้วยวิสัยทัศน์จะช่วยให้เป็นแนวทางหลักเพื่อการเปลี่ยนแปลงแต่ต้องเข้าสู่วิสัยทัศน์ โดยพนักงานเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ต้องใช้เวลา 3-5 ปี จะเห็นผลการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม
ที่องค์กร

7. วัฒนธรรมใหม่จะดำรงอยู่ ถ้าค่านิยมของผู้บริหารระดับสูงมีพฤติกรรมและการกระทำ
มีความชัดเจน

Segiovanni J. Thomas and Robert J. Staratt (1988 : 103) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็น
เครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานในองค์กรได้ การมีวัฒนธรรมองค์กรที่เด่นชัด ซึ่งมี
การทำงานและการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ สมาชิกในองค์กรมีความตระหนักรู้ถึงความสำคัญ
ของการเรียนรู้ขณะเดียวผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภายใน
องค์กรไปพร้อมๆกับผลกำไรของบริษัท เพราะวัฒนธรรมขององค์กรโดยเฉพาะวัฒนธรรมแห่ง
การเรียนรู้จะต้องมาจากค่านิยม จึงกล่าวสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของวัฒนธรรม ดังนี้

1. การตระหนักถึงคุณค่าของความรู้และถ่ายโอนความรู้ไปสู่ผู้ที่ต้องนำไปใช้ ได้แก่
บุคลากรในองค์กร

2. ความรู้ที่เป็นประชาธิปไตย ความรู้ควรจะถูกถ่ายโอนจากคนหนึ่งไปยังคนอื่นๆ และ
การประเมินคุณค่าตามความมีประสิทธิภาพของสิ่งนั้น ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาที่จะนำเอาความรู้
ไปประยุกต์ใช้และการตรงต่อความต้องการของลูกค้า

3. การเห็นคุณค่าของความหลากหลายและมองความคิดรวมถึงความเข้าใจในส่วนลึก
ไม่ได้เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับ อายุ ประสบการณ์ เชื้อชาติ เพศ

4. วัฒนธรรมและบรรยากาศขององค์กรมีความสำคัญในด้านความตระหนักถึงคุณค่า
ของความรู้ การถ่ายโอนความรู้ โดยที่บรรยากาศขององค์กรจะทำให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้นและเกิดความพึงพอใจของบุคลากรในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานต่อไป

นิตินิล ภูตะโชติ (2556 : 147) กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็นแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับความคิด
ค่านิยม ความเข้าใจ ความเชื่อ และความรู้สึกของสมาชิกในองค์กร วัฒนธรรมองค์กรมี
องค์ประกอบ ค่านิยม เจตคติ ความเชื่อ บรรทัดฐาน สัญลักษณ์ พิธีการต่างๆ เรื่องเล่า ผู้นำหรือ
วีรบุรุษ คำขวัญ จริยธรรม และลักษณะสำคัญขององค์กร คือ สามารถเรียนรู้ได้มีลักษณะร่วมกันมี
การถ่ายทอดได้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคนมีการเปลี่ยนแปลงได้และวัฒนธรรมองค์กรมีอยู่ 3
ระดับ ได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมองค์กรที่สามารถเห็นได้รักษาค่านิยมร่วมกันและมีข้อสมมติฐานร่วมกัน

2. วัฒนธรรมองค์กรสามารถเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ เรื่องเล่า พิธีการ ภาษา สัญลักษณ์
และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้แก่ กลุ่มคนในองค์กร ภาวะผู้นำ และลักษณะองค์กร

3. วัฒนธรรมองค์กรสามารถสร้างได้โดยมีกระบวนการคัดเลือกบุคลากร กระบวนการ
ทางสังคมในองค์กร วัฒนธรรมองค์กรจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบการกระทำกิจกรรมประเพณี
และความเชื่อเป็นเอกลักษณ์เฉพาะแต่ละองค์กรที่มีลักษณะแตกต่างจากองค์กรอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วัฒนธรรมองค์การ หมายถึง ลักษณะการอยู่ร่วมกันของบุคลากรอย่างมีระบบในด้านวิถีชีวิตและกระบวนการปฏิบัติตนของสมาชิกในองค์การมีองค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม อุดมการณ์ คุณธรรม บรรทัดฐาน สังคม และสัญลักษณ์

2.2.4 ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

Freedman (1981 อ้างถึงใน วิภาพร มาพบสุข. 2543 : 539) และเติมศักดิ์ คทวณิช 2546 : 314 – 315) กล่าวว่า ประสบการณ์ (Experience) ที่บุคคลได้รับจะมีส่วนสำคัญต่อการเกิดเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ทั้งในทางบวกและทางลบ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีอยู่เดิม

Morris (1990 อ้างถึงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2546 : 25) กล่าวว่า การเรียนรู้และรับรู้เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นควบคู่กันไปและเกิดเป็นประสบการณ์ตามมากระบวนการเรียนรู้มีองค์ประกอบ 5 ประการได้ดังนี้

1. ทักษะจากการฝึกอบรมเป็นลักษณะการเรียนรู้เกิดจากที่เกิดจากกระทำซ้ำอยู่เสมอ เช่น การฝึกหัดขับรถยนต์ การฝึกหัดเล่นดนตรี เป็นต้น
2. การเรียนรู้ทางด้านภาษา เกิดขึ้นได้จากการสัมผัสทางตาทางหู ตลอดจนการจัดระบบเพื่อความเข้าใจความหมายของเนื้อหาสาระ
3. ความสามารถทางด้านสติปัญญาลักษณะการเรียนรู้จะต้องมีความเข้าใจและมีทักษะบางสิ่งมาก่อน เช่น การคิดเลขเป็นต้องอาศัยการรับรู้ความหมายตัวเลข และค่าของจำนวนก่อนที่จะนำเลขมาบวก
4. ยุทธศาสตร์ทางด้านสมองลักษณะการเรียนรู้ที่ให้มีการกระทำซ้ำในบางโอกาส โดยเฉพาะในด้านการฝึกจำ
5. การเรียนรู้ทางด้านเจตคติ ลักษณะการเรียนรู้ใช้ลักษณะรูปแบบจำลองของบุคคลโดยอาศัยตัวตนหรือรูปแบบเป็นตัวแทนให้แก่ผู้เรียนด้วยแรงเสริมแบบทดแทนให้กับผู้เรียนมีพฤติกรรมตามมาตามต้องการ

Herzberg Mausner and Syndeman (1959 อ้างถึงในวิระพันธุ์ ทะนันรัชย์. 2556 : 31) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการทำงานเป็นปัจจัยที่สำคัญ ช่วยให้บุคคลมีวิสัยทัศน์และมีเหตุผลในการตัดสินใจอย่างรอบครอบและถูกต้องรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในงานมีองค์ประกอบที่พึงพอใจในงาน 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบการกระตุ้นและองค์ประกอบการค้ำจุน ดังนั้นความสำเร็จของงานเป็นปัจจัยหนึ่งขององค์ประกอบการกระตุ้น คือ การทำงานให้สำเร็จและประสบความสำเร็จมีการแก้ไขปัญหาต่างๆ และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นผลงานของบุคคลนั้นต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำงานมาช่วยแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lindgren (1976 อ้างถึงใน นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2546 : 26) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการทำงานมีองค์ประกอบการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้ดังนี้

1. ตัวผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนรู้ นอกจากนี้ความสามารถแต่ละคนที่จะเรียนรู้ย่อมแตกต่างกันออกไปตามความถนัด ความสามารถ และระดับสติปัญญา
2. กระบวนการเรียนรู้ พฤติกรรมต่างๆที่ผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียนให้มีการเรียนรู้เกิดขึ้น โดยการรับสัมผัสการรับรู้ชั้กถาม

Dyer (1981 อ้างถึงในวีระพันธุ์ ทะนันรัมย์. 2556 : 32) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานประสบการณ์ในการทำงานสามารถแบ่ง ได้ดังนี้

1. การใช้ทักษะในการปฏิบัติงาน การที่บุคคลสามารถใช้ทักษะในการทำงานของตนได้อย่างเต็มที่และหลากหลายรวมทั้งประสานงานผู้มีอำนาจระดับสูง
2. การมีอำนาจในการตัดสินใจในงาน การใช้ความคิดและการกระทำใช้การรับรู้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหา หรือโอกาสกำหนดการประเมินทางเลือกรวมทั้งเลือกทางเลือกที่เหมาะสม
3. การจัดการเวลางานได้ด้วยตัวเอง สามารถทำงานตามเป้าหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้
4. การมีอุปสรรคของงาน การที่บุคคลมีความสมดุลช่วงเวลาการทำงานและช่วงที่เป็นอิสระจากการทำงาน การใช้เวลาว่าง และให้เวลาครอบครัวมีช่วงเวลาได้คลายเครียดจากภาระหน้าที่ได้รับผิดชอบ
5. ความรู้สึกมั่นคงในงาน ความรู้สึกเชื่อมั่นที่มีต่อความมั่นคงในหน้าที่การงาน และโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงานทั้งในเรื่องของรายได้และตำแหน่งงาน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม ช่วยให้บุคคลมีเหตุผลในการตัดสินใจอย่างรอบครอบถูกต้องรวดเร็ว ซึ่งเกิดจากความสามารถแต่ละคนที่จะเรียนรู้ย่อมแตกต่างกันออกไปตามความถนัด ความสามารถ และระดับสติปัญญา

2.2.5 การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

Cohen and Uphoff (1980 อ้างถึงใน สมพงษ์ ใหญ่วงศ์. 2550 : 19) กล่าวว่า การสร้างกรอบพื้นฐานเพื่ออธิบายและวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในของรูปแบบชนิดของการมีส่วนร่วม โดยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision-Making) เป็นการตัดสินใจตั้งแต่ในช่วงระยะเริ่มของกิจกรรม และการตัดสินใจในการร่วมดำเนินกิจกรรม
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) เป็นรูปแบบของการเข้าร่วม โดยการให้มีการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการบริหาร และการร่วมมือ
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) เป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุทางด้านสังคมหรือผลประโยชน์ส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เป็นการควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานกิจกรรมทั้งหมดและเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

United Nations (1989 อ้างถึงใน สมพงษ์ ใหญ่วงศ์. 2550 : 19-20) กล่าวว่ารูปแบบและระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนามี 3 รูปแบบ

1. การมีส่วนร่วมแบบเป็นไปเอง (Spontaneous) เป็นการร่วมโดยการอาสาสมัครหรือการรวมตัวกันขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง โดยเป็นการกระทำที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากภายนอก

2. การมีส่วนร่วมโดยถูกชักจูง (Induced) เป็นการเข้าร่วมโดยความต้องการความเห็นชอบหรือสนับสนุนจากทางภาครัฐ

3. การมีส่วนร่วมแบบบังคับ (Coercive) เป็นผู้มีส่วนร่วมภายใต้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลภายใต้การจัดการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยการบังคับโดยตรงอาจเป็นการตัดสินใจตั้งแต่ในช่วงระยะเริ่มของกิจกรรมและการตัดสินใจในการร่วมดำเนินกิจกรรม

William 1974 (อ้างถึงใน สมพงษ์ ใหญ่วงศ์. 2550 : 22-23) กล่าวว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 11 ข้อได้ดังนี้

1. การปฏิบัติตนให้คล้อยตามความเชื่อพื้นฐาน คือ บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะเลือกแบบวิธีการปฏิบัติซึ่งสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของตน

2. มาตรฐานคุณค่าของบุคคลและกลุ่มบุคคลจะปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของตนเอง

3. เป้าหมายบุคคลและกลุ่มบุคคลเป็นการปกป้องและการรักษาในเป้าหมายของตนเอง

4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา พฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา

5. ความคาดหวังบุคคลและกลุ่มบุคคลจะประพฤติตามแบบที่ตนคาดหวังต้องประพฤติในสถานการณ์นั้น อีกทั้งชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นในลักษณะที่ตนคาดหวังจากผู้อื่น

6. การมองแต่ตัวเองบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำในสิ่งต่างๆ ซึ่งคิดว่าตัวเองควรกระทำ

7. การบีบบังคับบุคคลและกลุ่มบุคคลจะทำในสิ่งต่างๆ ด้วยรู้สึกว่ามันถูกบังคับให้ปฏิบัติ

8. นิสัย ประเพณีบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำในสิ่งต่างๆ จะมีนิสัยชอบกระทำเมื่ออยู่ในสถานการณ์นั้น

9. โอกาสบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติของสังคม โดยเฉพาะในทางที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและชนิดของโอกาสซึ่ง โครงสร้างของสังคมเอื้ออำนวยให้เข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่รับรู้

10. ความสามารถบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างที่ตนเองจะสามารถทำในสิ่งที่ต้องการให้เขาทำในสถานการณ์เช่นนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. การสนับสนุนบุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างที่เห็นจะได้รับในสิ่งนั้น

12. การสนับสนุนให้ทำในสิ่งที่ต้องการให้เขาทำในสถานการณ์นั้น

สุธรรม ชาติทอง (2545 : 33-34) กล่าวว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานการจัดการ ISO 14001 มีข้อกำหนดใช้เป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของการมีส่วนร่วมตามข้อกำหนด ISO14001 ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม

- 1) การกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมประจำปี
- 2) การค้นหาลักษณะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมใหม่ๆ ในหน่วยงาน
- 3) การติดตามกฎหมายและข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- 4) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมประจำปี
- 5) การวางแผนโครงการจัดการสิ่งแวดล้อมและติดตามผลการดำเนินงาน

2. การนำนโยบายไปปฏิบัติ

- 1) การนำโครงการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ
- 2) การเข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อปลูกจิตสำนึกตามข้อกำหนดของ ISO14001
- 3) การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 4) การจัดเตรียมมาตรฐานข้อกำหนดและระบบควบคุมเอกสาร
- 5) การควบคุมการทำงานของระบบป้องกันมลพิษและการจัดการของเสีย
- 6) การเตรียมความพร้อมด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อมกรณีฉุกเฉิน
- 7) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร

3. การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล

- 1) การเฝ้าระวังและติดตามวัดผลด้านสิ่งแวดล้อมตามข้อกำหนด
- 2) การแก้ไขและป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) การบันทึกผลการดำเนินงานและกิจกรรมเพื่อการตรวจสอบ
- 4) การตรวจติดตามการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
- 5) การทบทวนประเมินผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมประจำปี

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

Mackenzie (อ้างถึงใน สวัสดิ์ สวัสดิ์มงคล, 2552 : 44) กล่าวว่า แนวคิดการจัดการเชิงนิเวศที่นำเสนอโดย Bocking ได้ให้แนวคิดหลักการสำคัญในกระบวนการทางนิเวศต้องอาศัยการดำเนินการอย่างครอบคลุมองค์รวม เนื่องจากองค์ประกอบในระบบธรรมชาติมีความเชื่อมโยงกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นการวางแผนการจัดการของนักวางผังต้องเน้นพื้นที่ระบบนิเวศ เช่น ป่าไม้ หรือลุ่มน้ำมากกว่า เอาขอบเขตทางการเมืองหรือการบริหารเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่มีนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีเอกภาพและประสานไปในทิศทางเดียวกัน

Roch Consortium (อ้างถึงใน ศาสตร์ สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ 2552 : 46) กล่าวว่า การนำเสนอ หลักการที่สำคัญต่อการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จะนำไปสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบด้วย 7 ประการ ได้ดังนี้

1. หลักการทางนิเวศวิทยา (Ecosystem Approach) แนวทางเกี่ยวกับมนุษย์เป็นส่วนหนึ่ง ของระบบนิเวศ และไม่สามารถแยกออกกันได้ ซึ่งหลักการทางนิเวศวิทยาจำเป็นต้องพิจารณาไป พร้อมๆกันอย่างเป็นระบบได้แก่ ปัจจัยทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสังคม เศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและปัจจัยทางด้านเทคนิควิชาการ เพื่อให้เห็นการพิจารณา องค์ประกอบต่างๆอย่างเป็นระบบและช่วยให้มีการวางแผนมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยง และผลจากการกระทำของมนุษย์มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. การปฏิบัติอย่างยั่งยืน (Sustainable Action) ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆมีอยู่ในปริมาณ ที่จำกัดมีความสามารถในการรับรองธรรมชาติและมีข้อจำกัดในตัว จำเป็นต้องศึกษาความเหมาะสม ในการใช้ประโยชน์และการจัดการที่ชาญฉลาด สร้างความสมดุลกับความต้องการทางด้าน เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

3. วิธีการแบบการมีส่วนร่วม (Participative Approach) กระบวนการที่ให้สาธารณชน ทราบถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โดยผ่านกระบวนการที่เปิดเผยมีระบบการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารและร่วมกันจัดแผนงานโครงการต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

4. การค้นหาปัญหาของประชาชนในพื้นที่ (People-Oriented Problem) ให้ความสำคัญกับ ปัญหาที่แท้จริงที่ประชาชนประสบอยู่ เพื่อตอบสนองความต้องการแก้ไขปัญหาที่แท้จริง การแก้ไข ปัญหาอย่างถูกต้อง และการทำแผนแบบผสมผสานโดยการจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ที่มีหน้าที่ รับผิดชอบในการบริหารการจัดการเพื่อให้ดำเนินการตามแผนต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพและเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม

5. การจัดการอย่างเหมาะสม (Adaptive Management) การตัดสินใจที่เกิดจากข้อมูลที่ ถูกต้องหรือรวมแนวคิดใหม่ๆ การติดตามประเมินผลเป็นระยะและมีความยืดหยุ่น การปรับเปลี่ยน ได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

6. ความเสมอภาค (Equal Emphasis) การให้ความสำคัญกับปัจจัยทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านวิชาการในการจัดทำแผน โดยรวม ไปถึง ความเสมอภาคระหว่างเพศและความเสมอภาคยังหมายถึง การสร้างความเท่าเทียมกันในภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในท้องถิ่นที่แตกต่างกันในกระบวนการวางแผนต้องมีความยุติธรรมในการดำเนินงานกับประเด็นต่างๆ

7. การมองการณ์ไกลในอนาคต (Future Orientation) การวางแผนต้องมีเป้าหมายระยะยาวในอนาคตที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลจนมีข้อตกลงและความเห็นชอบร่วมกันจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย พื้นที่ดำเนินการและวิธีการปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมมีแนวทาง และรูปแบบการดำเนินงานที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละหน่วยงาน บางหน่วยงานอาจใช้หลายๆแนวทางพร้อมๆกัน เพื่อให้การจัดการสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 5 ประการ ดังนี้

1) การบังคับและควบคุมโดยตรง (Command and Control) รูปแบบการจัดการที่ใช้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คือภาครัฐจะเน้นการบังคับควบคุมโดยใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ เช่น กระทรวงพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 การกำหนดมาตรฐานน้ำทิ้งและอากาศเสียเพื่อใช้บังคับโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ส่งผลให้โรงงานต้องสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย อากาศเสียที่ได้มาตรฐาน ยังมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นที่มีบทบาทในการควบคุมและการแก้ไขปัญหามลพิษอุตสาหกรรม เช่น กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีอำนาจตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แต่เป็นการอำนาจดังกล่าวไม่สามารถแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ เพราะเป็นการบำบัดของเสียที่ปลายทาง ภาครัฐขาดระบบการติดตามและการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและขาดการจูงใจทางการตลาดที่จะทำให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบต่อมลพิษที่เกิดขึ้นการสร้างการจูงใจทางการตลาด (Market Base Incentive) แนวทางที่รัฐเข้ามาแทรกแซงเพื่อให้ค่าความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานอุตสาหกรรมในปัจจุบันสังคมเป็นผู้รับภาวะถูกผลักดันเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุน การผลิตผู้ประกอบการมีการใช้ในทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดสิ่งแวดล้อมสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ เครื่องมือทางการเงินการคลัง เช่น การเก็บค่าปล่อยมลพิษ การเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2) เครื่องมือทางการตลาด เช่น ระบบมัดจำและคืนเงิน การสร้างตลาดซื้อขายใบอนุญาตปล่อยมลพิษเครื่องมือเสริมสร้างแรงจูงใจในการจัดสิ่งแวดล้อม เช่น การให้เงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยให้ผู้ผลิตลงทุนในเทคโนโลยีที่ปลอดภัย การลดหย่อนภาษีหรือการยกเว้นผู้ผลิตที่ใช้ในการผลิตที่ไม่เป็นอันตรายต่อสภาพแวดล้อม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) มาตรฐานสากลว่าด้วยการจัดสิ่งแวดล้อม ISO 14001

ISO14001 เป็นมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม (Environment Management Standard) ที่พัฒนาขึ้นมาโดยคณะกรรมการด้านเทคนิค 207 (Technical Committee, TC207) แห่งองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization) เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2539 เพื่อให้องค์กรต่างๆ มีระบบในการรักษาควบคุมและปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งปัจจัยทางด้านสุขอนามัยของมนุษย์ (Human Health) โดยมีการวางแผนและกำหนด 7 แนวทางในการดำเนินงานที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันและลดมลพิษที่ต้นเหตุด้วยการมุ่งความสนใจไปที่ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environment Impacts) ที่มีหรืออาจมี (Potential) ซึ่งเกิดจากกิจกรรม กระบวนการ ผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ ขององค์กรนับตั้งแต่ขั้นตอนการได้มา การนำกลับมาใช้ใหม่ การนำกลับมาใช้ใหม่ที่สามารถทำได้ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเลี่ยงการใช้สารเคมีอันตราย ซึ่งถือว่าเป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันกระแสการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมให้มีความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ขยายไปทั่วโลก ทวีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ต้องคำนึงถึงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อภารกิจและความรับผิดชอบที่มีต่อการปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิตมนุษย์และมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ISO 14000 เป็นมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่มหลักด้วยกัน คือ มาตรฐานของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มาตรฐานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นเครื่องมือในการประเมินตรวจสอบ โดยโครงสร้างอนุกรมของมาตรฐานแบ่งได้ดังต่อไปนี้

- 1) ISO 14001 และ ISO 14004 มาตรฐานของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 2) ISO 14010-14012 มาตรฐานของการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม
- 3) ISO 14031 มาตรฐานของการประเมินผลการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม
- 4) ISO 14020-14024 มาตรฐานของฉลากเพื่อสิ่งแวดล้อม
- 5) ISO 14040-14043 มาตรฐานของการประเมินวงจรของผลิตภัณฑ์
- 6) ISO 14050 คำศัพท์และนิยาม
- 7) ISO/IEC Guide 64 ข้อเสนอแนะในประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์

มาตรฐานที่สามารถยื่นขอรับการรับรองได้คือ Environmental Management Systems - Specification with Guidance for Use ISO14001 หรือเรียกว่า เป็นมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาตรฐานสากล ISO 14001:2004 เป็นข้อกำหนดเพื่อให้องค์กรสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทาระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในองค์กรของตนเอง โดยไม่ยกเว้นว่าในหน่วยงานหรือองค์กรหนึ่งๆ จะมีระบบการจัดการอื่นๆ เช่น ระบบคุณภาพ ระบบความปลอดภัย หรืออื่นๆ อยู่ภายในองค์กรสามารถประยุกต์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์การได้ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยทำให้องค์การวางนโยบายและวัตถุประสงค์
ข้อกำหนด กฎระเบียบต่าง ๆ ด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงปัญหาอันอาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
และปัญหาที่เด่นชัดทำให้องค์การสามารถควบคุมหรือควบคุมทางอ้อมต่อปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมแต่ไม่ได้มีข้อกำหนดจะต้องได้ผลลัพธ์เท่าใดหรือมีเกณฑ์จะต้องมีค่าที่ตรวจได้
เท่าใดหรือเกณฑ์เท่าใดมาตรฐานสากลISO 14001 : 2004 สามารถประยุกต์ใช้กับองค์การทุกขนาด
ทุกประเภทหรือองค์การจะมีความแตกต่างในแต่ละภูมิภาค วัฒนธรรม สังคม และกฎระเบียบ
กฎหมาย ต้องระบุอย่างชัดเจนถึงขอบเขตที่จะนำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไปประยุกต์ใช้
ดังนั้นจึงเหมาะกับองค์การที่มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อต้องการนำระบบไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและการปรับปรุงระบบการจัดการ
ด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การเอง
2. เพื่อต้องการให้มั่นใจการดำเนินการต่างๆด้านสิ่งแวดล้อมสอดคล้องตามนโยบาย
3. เพื่อกำหนดไว้ต้องการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าองค์การของตนเองปฏิบัติตามเกณฑ์
กำหนด

4. เพื่อต้องการการรับรองด้านระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากองค์การที่เป็นกลาง
5. เพื่อต้องการประกาศตัวเองและพิจารณาดำเนินการเองอย่างอิสระให้สอดคล้อง
ตามข้อกำหนดของ ISO 14001:2004 มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้รวมเข้ากับระบบการจัดการ
ด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์การมีอยู่แล้วการนำไปใช้อาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่างเช่น นโยบาย
ลักษณะของกิจกรรมและเงื่อนไขของกระบวนการความสำเร็จของการดำเนินการขององค์การ
จะขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของพนักงานทุกระดับทุกแผนก โดยเฉพาะผู้บริหารสูงสุดระบบ
จะช่วยให้จัดระบบขึ้นมาแล้วนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบ เพื่อดูระบบมีประสิทธิผล
โดยตัวระบบเองมีการวางแผนนโยบาย วัตถุประสงค์ การตรวจบรรลุตามแนวทาง สามารถ
ตรวจสอบดูได้ จะกล่าวได้ว่า การมีแผนการหรือแนวทางที่ชัดเจน ระบบการตรวจสอบ
การปฏิบัติดำเนินการตามแผน และมีประสิทธิภาพสามารถตรวจวัดได้ว่าบรรลุตามเงื่อนไขต่างๆ
อยู่ภายใต้การควบคุม การดำเนินการควรจะต้องดำเนินการภายใต้เทคโนโลยีที่ได้สอดคล้องกับ
สถานะทางการเงินหรือด้วยต้นทุนที่พอเหมาะสมกับตนเองข้อกำหนดเหล่านี้เป็นแนวทางใน
การตรวจสอบองค์การบรรลุตามวัตถุประสงค์โดยหน่วยงานรับรอง ซึ่งใช้เกณฑ์กำหนด
ของ ISO 14001 : 2004 ในการตรวจสอบจุดประสงค์โดยทั่วไปช่วยเป็นเครื่องมือให้องค์การ
ในการป้องกันปัญหามลพิษขณะเดียวกันก็สามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมได้มาตรฐาน
มิได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นการกีดกันทางการค้าหรือทำให้เป็นเงื่อนไขหรือผูกพันทาง
ข้อกำหนด มาตรฐานไม่ได้มีความประสงค์ที่จะรวมข้อกำหนดทางด้านการจัดการ
ทางด้านอนามัยและความปลอดภัยเข้ามาด้วย และไม่ได้มีข้อจำกัดที่จะรวมเข้าด้วยกันแต่กระบวน
การออกไปรับรองจะต้องพิจารณาประเด็นอันเนื่องมาจากการจัดการระบบสิ่งแวดล้อมเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเป็นการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ เพื่อป้องกันมิให้การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสิ่งแวดล้อมปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยที่พยายามที่จะทำให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมมีแนวทางและรูปแบบการดำเนินที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละโรงงาน

2.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด เป็นโรงงานผลิตและทดสอบผลิตภัณฑ์แผงวงจรรวม (Integrated Circuits) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ เมือง แชลเลอร์ มลรัฐ อริโซนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่ตั้ง 14 ม.1 ต.วังตะเคียน อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000

จดทะเบียน 17 พฤษภาคม 2538

วางศิลาฤกษ์ 28 ตุลาคม 2538

วิสัยทัศน์

เราจะเป็นบริษัทที่ผลิตแผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ที่ใช้ในระบบวงจรการควบคุมภายในที่ดีที่สุดที่เคยมีมาและตลอดไป

พันธกิจ

บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด เป็นบริษัทชั้นนำที่ส่งมอบแผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ประเภท ไมโครคอนโทรลเลอร์ ซึ่งถูกนำไปใช้ในวงจรระบบควบคุมต่างๆ รวมถึงการผลิตแผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ที่ครอบคลุมการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพสูงรวมทั้งการผลิตแผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ทำหน้าที่เป็นหน่วยความจำต่างๆ ซึ่งใช้กับเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์เกือบทุกชนิด เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จอย่างต่อเนื่องของลูกค้า ผู้ถือหุ้นและพนักงาน ดังนั้นภารกิจหลักของบริษัท คือ การมุ่งเน้นถึงการนำทรัพยากรไปใช้รวมทั้งให้ผลตอบแทนสูงสุดต่อการลงทุน

ผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 2.2 ผลิตภัณฑ์แผงวงจรโดยรวม

ที่มา : ฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (2556)

ภาพที่ 2.3 ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แผงจรรวมเป็นส่วนประกอบที่ใช้ใน

เครื่องมือการทางแพทย์และอุตสาหกรรมรถยนต์

ที่มา : ฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นโยบายและแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม

บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด เป็นบริษัทชั้นนำที่ทำการส่งมอบแผงวงจรรวม (Integrated Circuit) ประเภทไมโครคอนโทรลเลอร์ยอดนิยม ซึ่งถูกนำไปใช้ในวงจรระบบควบคุมต่างๆ การผลิตชิพที่ครอบคลุมการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพสูงและการผลิตชิพประเภทที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยความจำต่างๆ ซึ่งใช้กับเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์เกือบทุกชนิดเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จอย่างต่อเนื่องของลูกค้า ผู้ถือหุ้น และพนักงาน ดังนั้นภารกิจหลักของ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด คือ การมุ่งเน้นถึงการนำทรัพยากรไปใช้รวมทั้งให้ผลตอบแทนสูงสุดต่อการลงทุน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 ดังนี้

1. การป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานทุกคน โดยดำเนินควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของพนักงาน
2. การสนับสนุนและดำเนินการกิจกรรมทุกประเภทที่จะช่วยในการป้องกันและปรับปรุง การรักษาสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์พลังงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร การควบคุมปริมาณการใช้ทรัพยากรทุกประเภทให้เกิดประโยชน์สูงสุด การนำทรัพยากรกลับมาใช้หมุนเวียนใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ และการลดของเสียที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด
3. การควบคุมและป้องกันมลพิษรวมไปถึงการปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศตลอดจนข้อกำหนดนานาชาติที่จำเป็นและสอดคล้องกับวัฒนธรรมของ ไมโครชิพทั่วโลก
4. มุ่งมั่นจะสนับสนุนให้ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้รับเหมาให้กับ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีการดำเนินการและการควบคุมให้มีมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงลูกค้าของ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ที่จะได้รับสินค้าที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
5. มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการจัดการควบคุมและป้องกันสิ่งแวดล้อมโดยรวม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลดาวัลย์ พอใจ (2536: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความตระหนักและรวมทั้งการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตอำเภอ พิบูล จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

1. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมและความตระหนักในการอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแวดล้อมในระดับกลางและต่ำตามลำดับ สามารถอธิบายการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตอำเภอ พิบูล จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

2. ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมและความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับปานกลางและต่ำตามลำดับ

3. ความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในระดับต่ำ

ศุภัญญา สุขเวช(2542: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัทเอกชนที่ได้รับรองระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO14001 ศึกษาเฉพาะกรณี บริษัทไทยโอเลฟินส์ จำกัด พบว่า พนักงานมีจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง โดยองค์ประกอบความรู้ต่อสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการแสดงออกต่อสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงานที่มีอายุมาก ประสบการณ์การทำงานมากและดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหารมีจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมในระดับดีกว่า ส่วนตัวแปรด้านเพศ ระดับการศึกษา การเข้ารับการฝึกอบรมไม่มีความสัมพันธ์ต่อจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม

วิสูตร ยังพลจันทร์ (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของพนักงานปฏิบัติการคลังน้ำมัน บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันมีความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

สรัญญา ปฐมรังษิยังกุล (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยปัจจัยความสำเร็จในการจัดทำมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ของงานประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา บริษัท ฮานาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) จังหวัดลำพูน พบว่า ขั้นตอนการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) นโยบายสิ่งแวดล้อม แสดงความมุ่งมั่นในการรักษาสิ่งแวดล้อมและประกาศให้พนักงานรับทราบ

2) การวางแผน ประเมินปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และกิจกรรมของบริษัทอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยการนำลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์และจัดทำโครงการด้านสิ่งแวดล้อม

3) การนำแผนการไปปฏิบัติและดำเนินงาน ให้มีการฝึกอบรมและประชาสัมพันธ์ข้อมูลทั้งภายในและภายนอกบริษัทได้รับทราบ และจัดทำเอกสารที่เกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การตรวจสอบและการแก้ไขปรับปรุง หากพบข้อบกพร่องจะต้องมีการแก้ไขปัญหา และการป้องกันตามแบบฟอร์ม การบันทึกข้อมูลมีการกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บไว้ อย่างชัดเจนแต่ละประเภทเอกสารเพื่อการสืบค้นกลับ การตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม มีขึ้นปีละ 2 ครั้ง

5) การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร โดยมีขึ้นทุกไตรมาสและมีบันทึกการประชุมเป็น ลายลักษณ์อักษร พนักงานระดับบริหารเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ พฤติกรรมโดยรวม ของผู้บริหารระดับสูงในขั้นตอนการตรวจสอบและการปรับปรุง ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงมีความ มุ่งมั่นที่จะทำให้บริษัทได้รับรองและให้การสนับสนุนทางด้านกำลังคนและงบประมาณ สำหรับ พนักงานระดับปฏิบัติการเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ค่านิยมร่วมกันของสมาชิก ในองค์กรในขั้นตอนการวางแผนงานด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การพนักงานทุกคนต้องการให้บริษัท ได้รับการรับรอง

วิวัฒน์ ชุ่มช่วย (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยความตระหนักของประชาชนต่อปัญหา คุณภาพน้ำ ศึกษากรณีประชาชนในพื้นที่ปลายน้ำแม่น้ำปาดตานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความ ตระหนักของประชาชนต่อปัญหาคุณภาพน้ำ ได้แก่ ระดับการศึกษา กล่าวคือ ประชาชนที่มีระดับ การศึกษาสูง มีความตระหนักต่อปัญหาคุณภาพน้ำมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำ ส่วนปัจจัยที่ไม่มี ผลต่อความตระหนักของประชาชนต่อปัญหาคุณภาพน้ำ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และ ระยะเวลาตั้งถิ่นฐาน

ศิริลักษณ์ จันโสภา (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของพนักงาน บริษัท วิทยุ การบินแห่งประเทศไทย จำกัด ในการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 :2004 ใช้พัฒนา องค์กร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ รายได้ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ลักษณะการทำงาน ที่แตกต่างกันจะทำให้การมีส่วนร่วมของพนักงานในการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 ใช้พัฒนาองค์กรแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ยกเว้นปัจจัยส่วน บุคคลในด้านเพศ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังไม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับการมี ส่วนร่วมของพนักงานในระดับมากถึง 4 ด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ การมีส่วนร่วม ในด้านการวางแผน การมีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในด้านการรับ ผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในด้านการติดตามผล

สมพงษ์ ใหญ่วงศ์ (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยความตระหนักของประชาชนในการ อนุรักษ์แม่น้ำแม่ยวม ศึกษากรณี ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่มี ผลต่อความตระหนักของประชาชนในการอนุรักษ์ แม่น้ำแม่ยวม คือ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ครอบครัว การเข้าร่วมกลุ่มทางสังคม การได้รับประโยชน์จากแม่น้ำแม่ยวม มีความ ตระหนักต่อการอนุรักษ์แม่น้ำแม่ยวม ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความตระหนักของประชาชน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพศ อายุระยะเวลาที่อยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่ การตั้งบ้านเรือน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

โอบาส นามนคร (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยความตระหนักของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ศึกษากรณีตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย พบว่า ความตระหนักของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ด้านการเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ด้านแนวโน้มน้ำ พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และด้านการเห็นถึงปัญหาทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนตามลำดับ โดยปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้มีการศึกษาตั้งแต่ มัธยมศึกษาขึ้นไปมีความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากกว่าผู้มีการศึกษาไม่เกิน ประถมศึกษา รายได้ครอบครัวประชาชนที่มีรายได้ครอบครัว 10,000 บาทขึ้นไปมีความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า ผู้ที่มีระดับการรับรู้ข่าวสารมากกว่า มีความตระหนักต่อการอนุรักษ์มากกว่าผู้ที่มีระดับการรับรู้ข่าวสารน้อยกว่า และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจปานกลางมีความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจต่ำและสูง

วีระชน ขาวผ่อง (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยความรู้ การมีส่วนร่วมและความตระหนักต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานในองค์กรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) ศึกษากรณีบริษัท จันทบุรีซีฟู๊ดส์ จำกัด และบริษัท จันทบุรีโฟร เช่นฟู๊ดส์ จำกัด พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม มีอยู่ 6 ปัจจัย คือ ระดับการศึกษา การรับรู้ข่าวสาร การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม การมีตัวแบบด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

พงศกร ชีรเดชสิทธิ์ (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยความรู้และเจตคติของพนักงานบริษัท อิตาชิ โกลบอล สโตเรจ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949:2002 มาใช้ พบว่า 1) ความรู้และเจตคติของพนักงาน ที่มีผลต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949 : 2002 มาใช้ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับมากและมีเจตคติอยู่ในระดับค่อนข้างดี 2) ผลของการเปรียบเทียบความรู้ของพนักงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949 : 2002 มาใช้ พบว่า ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้มีความรู้ของพนักงานไม่แตกต่างกัน 3) ผลของการเปรียบเทียบความรู้ของพนักงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949 : 2002 มาใช้ เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ และประสบการณ์ทำงาน เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ความรู้ของพนักงานไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และการได้รับการฝึกอบรม เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ความรู้ของพนักงานไม่แตกต่างกัน 4) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้และเจตคติของพนักงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949 : 2002 มาใช้ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

ศรีจรรยา โชติ๊ก (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากร ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ 1) ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยบุคคล คือ ตำแหน่ง งบประมาณ ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พบว่า ปัจจัยด้านตำแหน่งการปฏิบัติงานและงบประมาณในกระบวนการพัฒนาคุณภาพการบริหาร จัดการภาครัฐที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหาร จัดการภาครัฐที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนการไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับการพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ระยะเวลาการมีประสพการณ์ และหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านความรู้และ เจตคติต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหาร จัดการภาครัฐ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปัจจัยด้านความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับมีส่วนร่วม ของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 3) ผลการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร คือ การจัดการองค์การ วัฒนธรรม องค์การ การสื่อสาร แรงจูงใจด้านปัจจัยอนามัย และแรงจูงใจด้านปัจจัยแรงจูงใจต่อการมีส่วนร่วม ของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร และแรงจูงใจ ด้านปัจจัยอนามัย มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านการจัดองค์การ วัฒนธรรมองค์การ และแรงจูงใจด้านปัจจัยแรงจูงใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กฤตชน สัมอัน (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับ ระบบห้องสะอาดของหัวหน้างานในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรม การผลิตยาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล พบว่า 1) ระดับความรู้ของหัวหน้างานที่มีต่อระบบห้อง สะอาดอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 22.82 2) เจตคติของหัวหน้างานที่มีต่อระบบห้อง สะอาดแบ่งตามด้านที่ทำการศึกษ พบว่า ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.1ด้านข้อกำหนดการทำงานอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.97 ด้านวิธีการปฏิบัติงานอยู่ใน ระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 3) วัฒนธรรมในองค์การและการสื่อสารภายในองค์การ เป็น ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) การเรียนรู้ในองค์การ การยกย่องชมเชย และการให้รางวัล เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับเจตคติเกี่ยวกับระบบห้องสะอาด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติเกี่ยวกับห้องสะอาด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุฑารัตน์ หงษ์จินดาผลเงิน (2555: บทคัดย่อ) วิจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) ของบริษัท ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง พบว่า ในด้านประสิทธิผล บริษัท บีแอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด บริษัท พีทีทีโกลบอลเคมีคอล จำกัด (มหาชน) และบริษัท สยามแผ่นเหล็กวิลาส จำกัด บรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดไว้ พนักงานทั้ง 3 บริษัท มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) เป็นอย่างดี อีกทั้งพนักงานยังมีความพึงพอใจมากที่เป็นส่วนหนึ่งในการความสำเร็จในการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) ในด้านการบริหารจัดการ จากศึกษากรณีทั้ง 3 บริษัทมีการจัดทำนโยบายไว้อย่างชัดเจนการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ มีการจัดสรรทรัพยากรบุคคลและงบประมาณอย่างเพียงพอ และมีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และในด้านการเรียนรู้และการพัฒนา จากศึกษากรณีทั้ง 3 บริษัท มีการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงานในการดำเนินงาน การพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) แนวทางและข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์และมุ่งมั่นของผู้บริหาร 2) ระบบการจัดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ 3) การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ 4) การพัฒนาและปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง 5) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงาน 6) การสร้างแรงจูงใจให้แก่พนักงาน 7) การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 8) การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน

สุภาพร เรือนเงิน (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001ของพนักงาน บริษัท ออโตลิฟ (ประเทศไทย) จำกัด ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ระดับการศึกษา หน่วยงาน ตำแหน่งงาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เจตคติการมีส่วนร่วม และความต้องการให้สภาพแวดล้อมขององค์กรดีขึ้น มีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้าน เพศ อายุ อายุการทำงาน และความรู้ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นัสนวรรณ เสนพลกรัง (2556: บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 ของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท สมบูรณ์แอนด์วานซ์เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) พบว่า 1)ในภาพรวมระดับเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 ของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท สมบูรณ์แอนด์วานซ์เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 2) นโยบายสิ่งแวดล้อม แรงจูงใจการฝึกอบรม และสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงาน มีผลต่อเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001:2004 กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ซึ่งผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดของวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ไม่รวมถึงผู้รับเหมาหรือแรงงานจากภายนอกที่มีการจ้างงานชั่วคราว โดยมีพนักงานรวมทั้งสิ้น 3,350 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด, กรกฎาคม 2556)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดที่ยอมรับได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มีความเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนประชากรได้นั้น ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2540) กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5%

$$n = \frac{N}{1+(N e^2)} \quad (3.1)$$

เมื่อ n แทน จำนวนตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรในการวิจัยมีทั้งสิ้น 3,350 คน

e แทน ค่าคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ร้อยละ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นสามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{3,350}{1 + ((3,350) (0.05^2))} \\
 &= 358
 \end{aligned}
 \tag{3.2}$$

กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 358 คน

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี(ไทยแลนด์) จำกัด โดยขอความร่วมมือจากฝ่ายทรัพยากรบุคคลของ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้แก่พนักงานใน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน

แบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ประสบการณ์ในการทำงาน แผนงานที่สังกัด และตำแหน่งงาน รวมทั้งหมด 8 ข้อ

แบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การฝึกอบรม จำนวน 5 ข้อ
2. การสื่อสาร จำนวน 5 ข้อ
3. วัฒนธรรมองค์การ จำนวน 5 ข้อ
4. ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 5 ข้อ
5. การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม จำนวน 5 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของแบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert's rating scale จำนวน 5 ค่า ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภท เรียงอันดับ (Ordering Scale) มี 5 ระดับ คือ

คะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัทไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การวางแผน จำนวน 5 ข้อ
2. การนำแผนการไปปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ
3. การตรวจสอบ จำนวน 5 ข้อ
4. การปรับปรุง จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert's rating scale จำนวน 5 ค่า ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภท อินตรภาค (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นกับข้อเสนอแนะ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดประเด็นและขอบข่ายของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อขอข้อ
5. คิดเห็นในการพิจารณาด้านความครอบคลุมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้
6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาพร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องของภาษาที่ใช้จำนวน 3 ท่านดังนี้

ตารางที่ 3.1 รายชื่อ ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
1. ดร.พยัคฆ์ วุฒิรงค์	ผู้จัดการฝ่ายการตลาด	บริษัท ผลิตภัณฑ์และ วัตถุดิบก่อสร้าง จำกัด
2. คุณ สุจิตรา พิณจิตติ	ผู้จัดการแผนกความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม	บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
3. คุณ วันเพ็ญ เลิศอภิรักษ์	ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากร บุคคล	บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับพนักงานของ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยจะใช้วิธีของ Cronbach ค่าความเชื่อมั่นที่หาโดยวิธีนี้เรียกว่า สัมประสิทธิ์แอลฟา α มีสูตรในการหาความเชื่อมั่นวิธีนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\} \quad (3.3)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น
 k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการใช้วิเคราะห์ความเชื่อมั่นตามวิธีของ Cronbach' Alpha Coefficient ที่คำนวณได้ แสดงค่าที่ได้ดังตารางที่ 3.2 - ตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์การ

ปัจจัย	ค่าความเชื่อมั่น Cronbach' Alpha Coefficient
1. การฝึกอบรม	0.776
2. การสื่อสาร	0.776
3. วัฒนธรรมองค์การ	0.776
4. ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	0.749
5. การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	0.775

ตารางที่ 3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	ค่าความเชื่อมั่น Cronbach' Alpha Coefficient
1. การวางแผน	0.843
2. การนำแผนการไปปฏิบัติ	0.830
3. การตรวจสอบ	0.844
4. การปรับปรุง	0.841

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง ขั้นสุดท้ายจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและค้นหาข้อมูล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปแจกให้แก่พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยขอความร่วมมือจากฝ่ายทรัพยากรบุคคลของ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด เป็นผู้แจกแบบสอบถามให้กับพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด จำนวน 358 ชุด
2. หลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดก่อนที่จะนำมาวิเคราะห์
3. นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ารวบรวม งานวิจัย บทความวารสารสถิติในรายงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลนำข้อมูลที่ได้มาจัดเป็นหมวดหมู่ หาค่าความถี่ และค่าร้อยละของตัวแปรนำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมอธิบาย

แบบสอบถามส่วนที่ 2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานใน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มาวิเคราะห์ คือ การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์กร ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรอิสระและนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย

โดยเป็นแบบวัดที่กำหนดมาตรวัดตามแบบของ Likert Scale และมีคำตอบให้เลือกทั้งหมด 5 ระดับ มาตรวจให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อตามเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุด 5 คะแนน เห็นด้วยมาก 4 คะแนน เห็นด้วยปานกลาง 3 คะแนน เห็นด้วยน้อย 2 คะแนน และเห็นด้วยน้อยที่สุด 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านองค์การบริหาร บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด สามารถแปลความได้ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543)

ค่าเฉลี่ย	ระดับปัจจัยด้านองค์การบริหาร
4.501 – 5.000	มากที่สุด
3.501 – 4.500	มาก
2.501 – 3.500	ปานกลาง
1.501 – 2.500	น้อย
1.000 – 1.500	น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับ Likert Scale ที่มีคำตอบให้เลือกจะใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 ถึง 0.999 หมายถึง ระดับปัจจัยด้านองค์การบริหารไม่แตกต่างกันมาก

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 หมายถึง ระดับปัจจัยแตกต่างกันมาก

แบบสอบถามส่วนที่ 3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มาวิเคราะห์ คือ การวางแผน การนำแผนการไปปฏิบัติ การตรวจสอบ การปรับปรุง ซึ่งเป็นแบบวัดที่กำหนดมาตรวัดตามแบบของ Likert Scale มีคำตอบให้เลือกทั้งหมด 5 ระดับ มาตรวจให้คะแนนคำตอบแต่ละข้อ ตามเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุด 5 คะแนน เห็นด้วยมาก 4 คะแนน เห็นด้วยปานกลาง 3 คะแนน เห็นด้วยน้อย 2 คะแนน และเห็นด้วยน้อยที่สุด 1 คะแนน โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มาตรฐานของตัวแปรตามโดยนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด สามารถแปลความได้ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
4.501 – 5.000	ดีมาก
3.501 – 4.500	ดี
2.501 – 3.500	ปานกลาง
1.501 – 2.500	น้อย
1.000 – 1.500	น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับ Likert Scale ที่มีคำตอบให้เลือกจะใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 ถึง 0.999 หมายถึง เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ไม่แตกต่างกันมาก
 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 หมายถึง เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แตกต่างกันมาก
 แบบสอบถามส่วนที่ 4 เกี่ยวกับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 สมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์กร ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน	Multiple Linear Regression

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในกาทดสอบ
สมมติฐานที่ 2 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้าน สิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติ ที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ	Multiple Linear Regression
สมมติฐานที่ 3 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้าน สิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติ ที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ	Multiple Linear Regression
สมมติฐานที่ 4 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้าน สิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติ ที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง	Multiple Linear Regression
สมมติฐานที่ 5 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้าน สิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติ ที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม	Multiple Linear Regression

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

สถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมมาจากกลุ่มประชากร
ที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบ
แบบสอบถามที่ใช้วิเคราะห์ในส่วนของแบบทดสอบส่วนที่ 1 ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของข้อมูลของแต่ละข้อ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}} \quad (3.4)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ในส่วนที่ 2 และแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในส่วนที่ 3 โดยใช้สูตรสำหรับข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็นชั้นคะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.5)$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนของแต่ละคน
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.5.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆซึ่งใช้คู่กับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของคะแนนแต่ละครั้งซึ่งคำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.6)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 X แทน คะแนนของแต่ละคน
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.5.2 สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Analysis Statistics)

เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543) เป็นการศึกษาถึงอิทธิพลตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หลายตัวรวมกันว่าจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตาม (Dependent Variable) อย่างไรบ้าง ซึ่งตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเรียกว่า ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณเขียนได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \dots + \beta_k X_{ki} + \epsilon_i \tag{3.7}$$

- เมื่อ Y_i แทน ค่าสังเกตที่ i ของตัวแปรตามของประชากร เมื่อ $i = 1, 2, \dots, n$
- X_{ji} แทน ค่าสังเกตที่ i ของตัวแปรอิสระ ที่ j เมื่อ $j = 1, 2, \dots, k$
- β_0 แทน ค่าที่ตัดแกน Y ของสมการเส้นตรง (เมื่อ X_i ทุกค่าเป็น 0)
- β_j แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยบางส่วน (Partial Regression Coefficient)
- ϵ_i แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ i
- n แทน ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

ข้อสมมติฐาน (Assumptions) ของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น

1. ϵ_i มีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) โดยมีค่าคาดหวัง (Expected value) เป็นศูนย์และมีความแปรปรวนคงที่
2. ϵ_i และ ϵ_j สำหรับ $i \neq j$ เป็นอิสระต่อกัน
3. X_{ji} แต่ละค่าเป็นอิสระต่อกัน

สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ค่าประมาณค่า Y_i ที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่าง เขียนเป็นสมการ เรียกว่า สมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ โดยสมการเป็นดังนี้

$$\hat{Y}_1 = b_0 + b_1 X_{1i} + b_2 X_{2i} + \dots + b_k X_{ki} \tag{3.8}$$

โดยที่ \hat{Y}_1 เป็นค่าประมาณของ Y_i และ $b_0, b_1, b_2, \dots, b_k$ เป็นค่าประมาณ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ ตามลำดับ ในการหาตัวประมาณ $b_0, b_1, b_2, \dots, b_k$ ของ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ จะหาได้โดยใช้วิธี Least Squares Method

ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณจะใช้เมตริกซ์เป็นเครื่องมือ โดยมีสูตรในการประมาณค่าดังนี้

$$b = (X'X)^{-1}X'Y \tag{3.9}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อกำหนดให้

$$Y = \begin{pmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ \vdots \\ Y_n \end{pmatrix} \quad X = \begin{pmatrix} 1 & X_{11} & X_{21} & \dots & X_{k1} \\ 1 & X_{12} & X_{22} & \dots & X_{k2} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 1 & X_{1n} & X_{2n} & \dots & X_{kn} \end{pmatrix}, \quad b = \begin{pmatrix} b_0 \\ b_1 \\ \vdots \\ b_k \end{pmatrix}$$

การทดสอบสมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ในการทดสอบสมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณเพื่อทดสอบว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกัน มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยมีสมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_k = 0$$

$$H_1 : \text{อย่างน้อย } \beta_j \text{ อย่างน้อย 1 ค่า } \neq 0 \text{ เมื่อ } j = 1, 2, \dots, k$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{(b'X'Y - n\bar{Y}^2)/k}{(Y'Y - b'X'Y)/(n-k-1)} \quad (3.10)$$

เมื่อ k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ
 n แทน ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
 \bar{Y} แทน ค่าเฉลี่ย

การตัดสินใจ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = k, (n-k-1)$ หรือถ้าโปรแกรมให้ค่า p -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือ ยอมรับว่าตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญ α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = k, (n-k-1)$ หรือถ้าโปรแกรมให้ค่า p -value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในรูปเชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากผลการทดสอบ พบว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อยหนึ่งตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในรูปแบบเชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยบางส่วน (*Partial Regression Coefficient*) แต่ละค่าโดยมีสมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ

$$H_0 : \alpha_j = 0$$

$$H_1 : \beta_j \neq 0$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$t = \frac{b_j - \beta_j}{S_{b_j}} \tag{3.11}$$

เมื่อ S_{b_j} หาได้จากการถอดรากกำลังที่สองของ $\text{Var}(b_j)$ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$\text{Var}(b_j) = \sigma^2 (X'X)^{-1} \tag{3.12}$$

เมื่อ σ^2 คือ ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนซึ่งประมาณได้จากสูตร

$$\sigma^2 = \frac{Y'Y - b'X'Y}{n - k - 1} \tag{3.13}$$

การตัดสินใจเมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าอยู่ระหว่าง $-t_{\alpha/2, df}$ และ $t_{\alpha/2, df}$ จากตารางหรือถ้าโปรแกรมให้ค่า p -value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 แสดงว่า $\beta_j = 0$

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $-t_{\alpha/2, df}$ หรือมากกว่า $t_{\alpha/2, df}$ จากตารางหรือถ้าโปรแกรมให้ค่า p -value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม

การแปลความหมายเมื่อผลการทดสอบ พบว่า b_j มีนัยสำคัญ (ปฏิเสธ H_0) หมายความว่า เมื่อ X_j เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย Y จะเปลี่ยนแปลงไป b_j หน่วย เมื่ออิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ

คงที่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of determination, R^2) การใช้สมการไปพยากรณ์ค่า Y ค่า R^2 บ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์ โดยบอกให้ทราบถึงสัดส่วนหรือร้อยละความแปรปรวนของ Y ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระ คำนวณจากสูตร

$$R^2 = \frac{b' X' Y - n \bar{Y}^2}{Y' Y - n \bar{Y}^2} \times 100, 0 \leq R^2 \leq 1 \quad (3.14)$$

โดยการศึกษาครั้งนี้มีการกำหนดตัวแปรต่างๆ ดังนี้

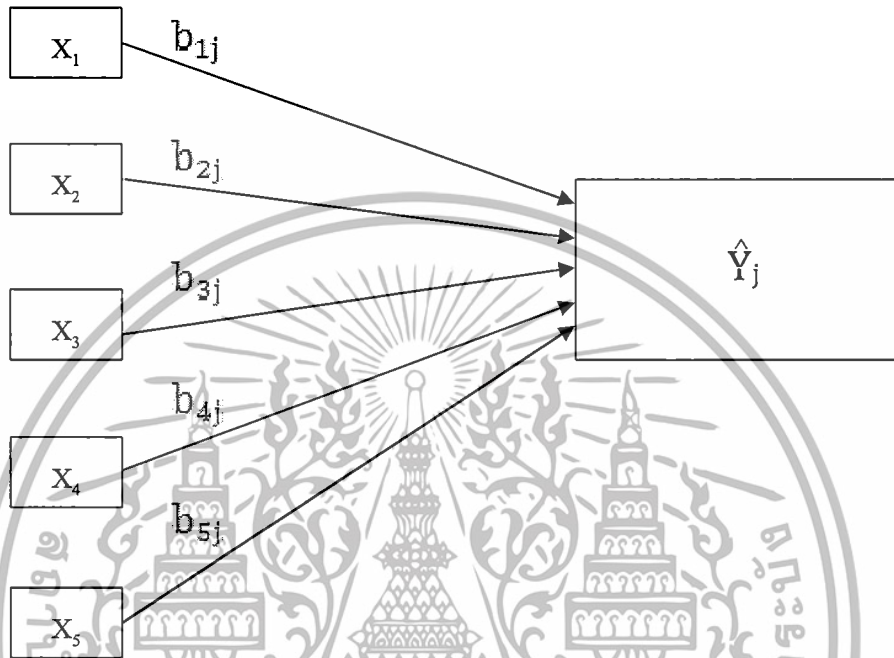
- k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ คือ 5
- Y แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
- X_1 แทน การฝึกอบรม
- X_2 แทน การสื่อสาร
- X_3 แทน วัฒนธรรมองค์การ
- X_4 แทน ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม
- X_5 แทน การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการนี้ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 1-5

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 3.1 สมการถดถอยเชิงเส้น

$$\text{สมการที่ 1 : } \hat{Y}_1 = b_0 + b_{11}X_1 + b_{21}X_2 + b_{31}X_3 + b_{41}X_4 + b_{51}X_5$$

$$\text{สมการที่ 2 : } \hat{Y}_2 = b_0 + b_{12}X_1 + b_{22}X_2 + b_{32}X_3 + b_{42}X_4 + b_{52}X_5$$

$$\text{สมการที่ 3 : } \hat{Y}_3 = b_0 + b_{13}X_1 + b_{23}X_2 + b_{33}X_3 + b_{43}X_4 + b_{53}X_5$$

$$\text{สมการที่ 4 : } \hat{Y}_4 = b_0 + b_{14}X_1 + b_{24}X_2 + b_{34}X_3 + b_{44}X_4 + b_{54}X_5$$

$$\text{สมการที่ 5 : } \hat{Y}_5 = b_0 + b_{15}X_1 + b_{25}X_2 + b_{35}X_3 + b_{45}X_4 + b_{55}X_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- \hat{Y}_1 = เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน
- \hat{Y}_2 = เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ
- \hat{Y} = เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ
- \hat{Y}_4 = เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง
- \hat{Y}_5 = เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม
- $b_1 \dots b_5$ = สัมประสิทธิ์ความถดถอยเชิงเส้น
- b_0 = ค่าคงที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001:2004 กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด เก็บข้อมูลจากพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยการรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งไป จำนวน 358 ฉบับ และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 344 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 96.09 ของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

- 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ระดับปัจจัยด้านองค์การของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
- 4.3 ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
- 4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
- 4.5 ข้อคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมระบบ ISO14001: 2004 ของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในบริษัท รายได้ต่อเดือน แผนงานที่ท่านทำงานอยู่ในบริษัท ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบอยู่ในบริษัท ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	81	23.5
หญิง	263	76.5
รวม	344	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20ปี	25	7.3
มากกว่า 20 ปี – 30 ปี	185	53.8
มากกว่า 30 ปี – 35 ปี	78	22.7
มากกว่า 35 ปี – 40 ปี	37	10.7
มากกว่า 40 ปี – 45 ปี	12	3.5
มากกว่า 45 ปี – 50 ปี	3	0.9
มากกว่า 50 ปี	4	1.1
รวม	344	100.0
3. สถานภาพการสมรส		
โสด	224	65.1
สมรส	103	29.9
หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	17	5.0
รวม	344	100.0
4. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	44	12.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	151	43.9
ปวส./อนุปริญญา	66	19.2
ปริญญาตรี	78	22.6
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.5
รวม	344	100.0
5. ประสบการณ์การทำงานในบริษัท		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1ปี	106	30.8
มากกว่า 1 ปี – 5 ปี	123	35.8
มากกว่า 5 ปี - 10 ปี	63	18.3
มากกว่า 10 ปี - 15 ปี	32	9.3
มากกว่า 15 ปี - 20 ปี	16	4.6
มากกว่า 20 ปี	4	1.2
รวม	344	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้ต่อเดือน		
มากกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	178	51.7
มากกว่า 10,000 บาท - 20,000 บาท	118	34.3
มากกว่า 20,000 บาท - 30,000 บาท	26	7.6
มากกว่า 30,000 บาท - 40,000 บาท	15	4.4
มากกว่า 40,000 บาท	7	2.0
รวม	344	100.0
7. แผนงานที่ทำงานอยู่ในบริษัท		
ด้านการผลิต	276	80.2
ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	24	7.0
ด้านการสนับสนุนการผลิต	44	12.8
รวม	344	100.0
8. ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบอยู่ในบริษัท		
พนักงานฝ่ายปฏิบัติงาน	268	77.9
ช่างเทคนิค	13	3.8
หัวหน้างานงาน	8	2.3
วิศวกร	25	7.3
ผู้จัดการ	3	0.9
พนักงานธุรการ	14	4.1
พนักงานฝึกอบรม	5	1.4
พนักงานบัญชี	8	2.3
รวม	344	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุมากกว่า 20 - 30ปี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ มีอายุมากกว่า 30 - 35ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

มีอายุมากกว่า 35-40 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 อายุมากกว่า 40-45 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 อายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 อายุมากกว่า 45-50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สถานภาพโสด จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 และสถานภาพ หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ระดับการศึกษาปวส/อนุปริญญา จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ประสบการณ์การทำงานในบริษัท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ประสบการณ์ การทำงานในบริษัทมากกว่า 1ปี – 5ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาคือ ประสบการณ์การทำงานในบริษัทน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 5ปี – 10 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ประสบการณ์ การทำงานมากกว่า 10ปี – 15ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15ปี – 20ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ รายได้ต่อเดือนมากกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือน มากกว่า 10,000 บาท - 20,000 บาท จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท - 30,000บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท - 40,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

แผนงานที่สังกัด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ แผนการผลิต จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2 รองลงมาคือ แผนกสนับสนุนการผลิต จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ แผนกตรวจสอบคุณภาพ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

ตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ คือ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 77.9 รองลงมาคือ ตำแหน่งงานวิศวกร จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตำแหน่งงานพนักงานธุรการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตำแหน่งงานช่างเทคนิคจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตำแหน่งงานหัวหน้างาน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตำแหน่งงานพนักงานบัญชี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตำแหน่งงาน

ฝึกอบรม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 และตำแหน่งงานผู้จัดการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ระดับปัจจัยด้านองค์การของ บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้วิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.2 - 4.7

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของปัจจัยด้านองค์การ

ด้านที่	ปัจจัย	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การฝึกอบรม	3.820	0.573	มาก	1
2	การสื่อสาร	3.699	0.602	มาก	4
3	วัฒนธรรมองค์การ	3.499	0.610	ปานกลาง	5
4	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	3.752	0.627	มาก	3
5	การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.783	0.617	มาก	2
	โดยรวม	3.711	0.454	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับของปัจจัยด้านองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.711 และมีระดับปัจจัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.454 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การฝึกอบรม พบว่า ปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.820 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.573

ลำดับที่ 2 การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.783 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.617

ลำดับที่ 3 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.752 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.627

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 4 การสื่อสาร พบว่า ปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.699 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.602

ลำดับที่ 5 วัฒนธรรมองค์กร พบว่า ปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.499 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.610

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของการฝึกอบรม

ข้อที่	การฝึกอบรม	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การฝึกอบรมเรื่องข้อกำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้คุณเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.875	0.748	มาก	2
2	การฝึกอบรมเรื่องการตรวจติดตามภายใน ช่วยให้คุณเข้าใจถึงข้อปฏิบัติในการตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.727	0.752	มาก	4
3	หัวข้อการฝึกอบรมครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	3.683	0.812	มาก	5
4	พนักงานใหม่ในบริษัทได้รับการฝึกอบรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้เข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.820	0.849	มาก	3
5	การฝึกอบรมเรื่องประเภทขยะ ช่วยให้คุณเข้าใจถึงผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	4.000	0.830	มาก	1
	โดยรวม	3.820	0.573	มาก	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การฝึกอบรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.820 และระดับการฝึกอบรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.573 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การฝึกอบรมเรื่องประเภทขยะ ช่วยให้คุณเข้าใจถึงผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.000 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.830

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 การฝึกอบรมเรื่องข้อกำหนดระบบการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.875 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.748

ลำดับที่ 3 พนักงานใหม่ในบริษัทได้รับการฝึกอบรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้เข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.820 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.849

ลำดับที่ 4 การฝึกอบรมเรื่องการตรวจติดตามภายใน ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงข้อปฏิบัติในการตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.727 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.752

ลำดับที่ 5 หัวข้อการฝึกอบรมครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.683 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.812

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของการสื่อสาร

ข้อที่	การสื่อสาร	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การสื่อสารนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.756	0.873	มาก	2
2	การสื่อสารข้อกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านได้รับข้อมูลทันสมัย	3.687	1.001	มาก	3
3	การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.674	0.929	มาก	5
4	บริษัทมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ	3.620	0.956	มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	การสื่อสาร	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
5	บริษัทมีการสื่อสารหลายช่องทาง เพื่อให้พนักงานทุกคนรับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง	3.756	0.962	มาก	1
โดยรวม		3.699	0.602	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.699 และระดับการสื่อสารไม่แตกต่างกันมาก โดยการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.602 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 บริษัทมีการสื่อสารหลายช่องทาง เพื่อให้พนักงานทุกคนรับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.756 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.962

ลำดับที่ 2 การสื่อสารนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.756 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.873

ลำดับที่ 3 การสื่อสารข้อกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านได้รับข้อมูลทันสมัย พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.687 และมีระดับแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.001

ลำดับที่ 4 บริษัทมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.620 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.956

ลำดับที่ 5 การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.674 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.929

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของวัฒนธรรมองค์การ

ข้อที่	วัฒนธรรมองค์การ	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การบริษัทเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ไขและป้องกันได้รวดเร็วถูกต้อง	3.462	0.919	ปานกลาง	3
2	บริษัทจัดสัปดาห์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้พนักงานเข้าใจถึงแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม	3.450	0.989	ปานกลาง	4
3	บริษัทจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมนอกสถานที่ เช่น ปลูกป่าชายเลน เพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง	3.527	1.060	มาก	2
4	หัวหน้างานสามารถสร้างแรงจูงใจให้พนักงานปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.410	0.950	ปานกลาง	5
5	บริษัทที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้พนักงานเกิดความร่วมมือกันแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น	3.657	0.939	มาก	1
โดยรวม		3.499	0.610	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า วัฒนธรรมองค์การโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.499 และระดับวัฒนธรรมองค์การไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.610 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 บริษัทที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้พนักงานเกิดความร่วมมือกันแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.657 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.939

ลำดับที่ 2 บริษัทจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมนอกสถานที่ เช่น ปลูกป่าชายเลน เพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.527 และมีระดับแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.060

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 3 การบริษัทเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขและป้องกันได้รวดเร็วถูกต้อง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.462 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.919

ลำดับที่ 4 บริษัทจัดสัปดาห์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้พนักงานเข้าใจถึงแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.450 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.989

ลำดับที่ 5 หัวหน้างานสามารถสร้างแรงจูงใจ ให้พนักงานปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.410 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.950

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อที่	ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ท่านสามารถนำความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ไปใช้ในการแก้ไขและป้องกันปัญหาได้อย่างรวดเร็ว	3.680	0.841	มาก	4
2	ท่านสามารถนำความรู้จากการแยกประเภท ขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะนำไปใช้(Reused) ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้	3.940	0.873	มาก	1
3	ท่านสามารถนำความรู้จากการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.780	0.872	มาก	2
4	ท่านสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างรวดเร็ว	3.730	0.808	มาก	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อที่	ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
5	ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น	3.637	0.811	มาก	5
โดยรวม		3.752	0.627	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.752 และระดับประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.627 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านสามารถนำความรู้จากการแยกประเภท ขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะนำไปใช้ (Reused) ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.940 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.873

ลำดับที่ 2 ท่านสามารถนำความรู้จากการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาได้อย่างถูกต้อง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.780 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872

ลำดับที่ 3 ท่านสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างรวดเร็ว พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.730 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.808

ลำดับที่ 4 ท่านสามารถนำความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ไปใช้ในการแก้ไขและป้องกันปัญหาได้อย่างรวดเร็ว พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.680 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.841

ลำดับที่ 5 ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.637 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.811

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อที่	การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ท่านให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง	3.883	0.778	มาก	2
2	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น	3.809	0.810	มาก	3
3	ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.741	0.793	มาก	4
4	ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น	3.547	0.821	มาก	5
5	ท่านให้ความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรในบริษัทอย่างประหยัด เช่น น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ เพื่อลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.937	0.918	มาก	1
	โดยรวม	3.783	0.617	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.783 และระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.617 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านให้ความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรในบริษัทอย่างประหยัด เช่น น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ เพื่อลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.937 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.918

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 ท่านให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.883 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.778

ลำดับที่ 3 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.809 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.810

ลำดับที่ 4 ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.741 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.793

ลำดับที่ 5 ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.547 และมีระดับไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.821

4.3 ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การวางแผน การนำแผนการไปปฏิบัติ การตรวจสอบ การปรับปรุง ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.8 - 4.12

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย(\bar{X})ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

ด้านที่	เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การวางแผน	3.904	0.623	ดี	2
2	การนำแผนการไปปฏิบัติ	3.880	0.610	ดี	3
3	การตรวจสอบ	3.850	0.596	ดี	4
4	การปรับปรุง	3.959	0.619	ดี	1
โดยรวม		3.899	0.521	ดี	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัดมีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.899 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.521 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การปรับปรุง พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัดมีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุงอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.959 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.619

ลำดับที่ 2 การวางแผน พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัดมีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน อยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.904 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.623

ลำดับที่ 3 การนำแผนการไปปฏิบัติ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.880 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.610

ลำดับที่ 4 การตรวจสอบ พบว่าพนักงาน บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.850 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.596

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน

ข้อที่	เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ช่วยลดความเสี่ยงของปัญหาสิ่งแวดล้อม	3.980	0.784	ดี	1
2	การมีนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน ช่วยให้แผนการจัดการสิ่งแวดล้อมดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ	3.969	0.794	ดี	2
3	การประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ในแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น	3.872	0.850	ดี	4
4	การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมถูกกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระบบ	3.817	0.829	ดี	5
5	การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้การปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ	3.887	0.859	ดี	3
	โดยรวม	3.904	0.623	ดี	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.9 พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผนโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.904 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.623 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ช่วยลดความเสี่ยงของปัญหาสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.980 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.784

ลำดับที่ 2 การมีนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน ช่วยให้แผนการจัดการสิ่งแวดล้อมดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.969 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.794

ลำดับที่ 3 การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้การปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.887 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.859

ลำดับที่ 4 การประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ในแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.872 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.850

ลำดับที่ 5 การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมถูกกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระบบ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.817 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.829

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ

ข้อที่	เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การกำหนดกิจกรรม ระยะเวลา การติดตามแก้ไข ผู้รับผิดชอบในแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้	3.780	0.862	ดี	4 ^a
2	การแต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหารในการจัดการสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วม ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมคงอยู่กับบริษัท	3.780	0.852	ดี	4 ^a
3	การจัดประเภทการทิ้งขยะ ขยะทั่วไป ขยะอันตราย และขยะนำไปใช้ใหม่ ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	3.977	0.939	ดี	1
4	การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้นโยบายสิ่งแวดล้อมของบริษัทประสบความสำเร็จ	3.948	0.800	ดี	2
5	การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง	3.921	0.834	ดี	3
	โดยรวม	3.880	0.610	ดี	-

หมายเหตุ ^a หมายถึง ลำดับที่เท่ากัน

จากตารางที่ 4.10 พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.880 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.610 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การจัดประเภทการทิ้งขยะ ขยะทั่วไป ขยะอันตราย และขยะนำไปใช้ใหม่ ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.977 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.939

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้เห็นนโยบายสิ่งแวดล้อมของบริษัทประสบความสำเร็จ พบว่า พนักงานพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.948 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.800

ลำดับที่ 3 การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.921 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.834

ลำดับที่ 4 การกำหนดกิจกรรม ระยะเวลา การติดตามแก้ไข ผู้รับผิดชอบในแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.780 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.862

การแต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหารในการจัดการสิ่งแวดล้อมมีส่วน ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมคงอยู่กับบริษัท พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.780 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.852

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับ และลำดับที่ของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ

ข้อที่	เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกบริษัท ช่วยรักษามาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.899	0.781	ดี	2
2	การตรวจติดตามผลกระทบปัญหาสิ่งแวดล้อมจากชุมชนที่อยู่รอบบริษัท ช่วยป้องกันการร้องเรียนในทางกฎหมาย	3.846	0.879	ดี	4
3	การสอบเทียบอุปกรณ์ตรวจวัดปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ผลตรวจสอบมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น	3.748	0.820	ดี	5
4	การตรวจวัดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น	3.912	0.770	ดี	1
5	การประเมินความเสี่ยงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น	3.849	0.864	ดี	3
	โดยรวม	3.850	0.596	ดี	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.850 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.596 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การตรวจวัดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.912 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.770

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 การตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกบริษัท ช่วยรักษามาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัดมีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.899 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.781

ลำดับที่ 3 การประเมินความเสี่ยงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.849 และพนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.864

ลำดับที่ 4 การตรวจติดตามผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากชุมชนที่อยู่รอบบริษัท ช่วยป้องกันการร้องเรียนในทางกฎหมาย พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.846 และพนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.879

ลำดับที่ 5 การสอบเทียบอุปกรณ์ตรวจวัดปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ผลตรวจสอบมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.748 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.820

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับ และลำดับที่ของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง

ข้อที่	เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง	n = 344		ระดับ	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การหาสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมช่วยแก้ไขและปรับปรุงปัญหาไม่ให้เกิดซ้ำอีก	4.018	0.837	ดี	1
2	การหาวิธีป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมจากข้อเสนอแนะพนักงาน ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี	3.901	0.830	ดี	4
3	การบันทึกแก้ไขและปรับปรุงปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นลายลักษณ์อักษร ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระบบ	3.875	0.790	ดี	5
4	การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแนวทางป้องกันปัญหาที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาปรับปรุง ช่วยให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้	4.014	0.766	ดี	2
5	การนำผลตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานภายนอก และภายในบริษัทมาปรับปรุง ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ	3.982	0.811	ดี	3
	โดยรวม	3.959	0.619	ดี	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุงโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.959 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.619 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 การหาสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและปรับปรุงปัญหาไม่ให้เกิดซ้ำอีก พบว่า พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.018 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.837

ลำดับที่ 2 การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแนวทางป้องกันปัญหาที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาปรับปรุง ช่วยให้ลดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.014 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.766

ลำดับที่ 3 การนำผลตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานภายนอกและภายในบริษัทมาปรับปรุง ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.982 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.811

ลำดับที่ 4 การหาวิธีป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมจากข้อเสนอแนะพนักงาน ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.901 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.830

ลำดับที่ 5 การบันทึกแก้ไขและปรับปรุงปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นลายลักษณ์อักษร ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระบบ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.875 และพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.790

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆดังนี้

b_j	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยบางส่วนของตัวแปรอิสระ
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t
Sig.	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวทำนาย
R	แทน ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่นำเข้าสมการกับตัวแปรตาม
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแสดงประสิทธิภาพในการทำงาน
F	แทน อัตราส่วนวิกฤติ
Sig. F	แทน สถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
SEE	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร
Y	แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
X_1	แทน การฝึกอบรม
X_2	แทน การสื่อสาร
X_3	แทน วัฒนธรรมองค์การ
X_4	แทน ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม
X_5	แทน การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม
Y_1	แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน
Y_2	แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ
Y_3	แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ
Y_4	แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง
Y_5	แทน เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 1 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน

ตัวแปร	b_j	t	p-value
ค่าคงที่	0.545	2.663	0.008**
การฝึกอบรม	0.236	4.476	0.000**
การสื่อสาร	0.017	0.342	0.732
วัฒนธรรมองค์การ	0.093	1.832	0.068
ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	0.335	6.329	0.000**
การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	0.214	4.303	0.000**

$R = 0.688$; $R^2 = 0.474$; $SEE = 0.456$; $F = 60.829$; $p\text{-value} = 0.000**$

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่า R^2 เท่ากับ 0.474 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน ได้ร้อยละ 47.40 โดยประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผนในเชิงเส้นตรงมากที่สุด ($b_4 = 0.335$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมา คือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผนในเชิงเส้นตรง ($b_1 = 0.236$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผนในเชิงเส้นตรง ($b_5 = 0.214$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน ซึ่งสามารถแสดงสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน ได้ดังสมการ

$$\hat{Y}_1 = 0.545** + 0.236**X_1 + 0.017 X_2 + 0.093 X_3 + 0.335** X_4 + 0.214** X_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 2 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ

ตัวแปร	b_j	t	p-value
ค่าคงที่	0.751	3.512	0.001**
การฝึกอบรม	0.226	4.099	0.000**
การสื่อสาร	0.107	2.025	0.044*
วัฒนธรรมองค์การ	0.043	0.813	0.417
ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	0.197	3.571	0.000**
การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	0.258	4.959	0.000**

$R = 0.633$; $R^2 = 0.401$; $SEE = 0.477$; $F = 45.245$; $p\text{-value} = 0.000^{**}$

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่า R^2 เท่ากับ 0.401 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 40.10 โดยการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติในเชิงเส้นตรงมากที่สุด ($b_5 = 0.258$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือ การฝึกอบรม มีผลบวกในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติในเชิงเส้นตรง ($b_1 = 0.226$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลบวกในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติในเชิงเส้นตรง ($b_4 = 0.197$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 การสื่อสาร มีผลบวกในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติในเชิงเส้นตรง ($b_2 = 0.107$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ซึ่งสามารถแสดงสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติได้ดังสมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\hat{Y}_2 = 0.751^{**} + 0.226^{**}X_1 + 0.017X_2 + 0.043X_3 + 0.197^{**}X_4 + 0.258^{**}X_5$$

สมมติฐานที่ 3 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ

ตัวแปร	b_j	t	p-value
ค่าคงที่	0.779	3.744	0.000**
การฝึกอบรม	0.255	4.765	0.000**
การสื่อสาร	0.079	1.545	0.123
วัฒนธรรมองค์การ	0.053	1.033	0.302
ประสิทธิผลด้านสิ่งแวดล้อม	0.191	3.551	0.000**
การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	0.238	4.696	0.000**
R = 0.637; R ² = 0.405; SEE = 0.462; F = 46.041.153; p-value = 0.000**			

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า R² เท่ากับ 0.405 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ได้ร้อยละ 40.50 โดยการฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบในเชิงเส้นตรงมากที่สุด ($b_1 = 0.255$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบในเชิงเส้นตรง ($b_5 = 0.238$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบในเชิงเส้นตรง ($b_4 = 0.191$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ซึ่งสามารถแสดงสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ได้ดังสมการ

$$\hat{Y}_3 = 0.779^{**} + 0.255^{**}X_1 + 0.079X_2 + 0.053X_3 + 0.191^{**}X_4 + 0.238^{**}X_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 4 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง

ตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง

ตัวแปร	b_j	t	p-value
ค่าคงที่	0.672	3.186	0.002**
การฝึกอบรม	0.243	4.481	0.000**
การสื่อสาร	0.071	1.364	0.174
วัฒนธรรมองค์การ	0.082	1.563	0.119
ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม	0.217	3.987	0.000**
การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	0.262	5.101	0.000**
$R = 0.658$; $R^2 = 0.433$; $SEE = 0.470$; $F = 51.717$; $p\text{-value} = 0.000^{**}$			

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า R^2 เท่ากับ 0.433 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ได้ร้อยละ 43.30 โดยการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติด้านการปรับปรุงในเชิงเส้นตรงมากที่สุด ($b_5 = 0.262$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมา คือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุงในเชิงเส้นตรง ($b_1 = 0.243$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุงในเชิงเส้นตรง ($b_4 = 0.217$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ซึ่งสามารถแสดงสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ได้ดังสมการ

$$\hat{Y}_3 = 0.672^{**} + 0.243^{**}X_1 + 0.071X_2 + 0.082X_3 + 0.217^{**}X_4 + 0.262^{**}X_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 5 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม

ตัวแปร	b_j	t	p-value
ค่าคงที่	0.687	4.517	0.000**
การฝึกอบรม	0.240	6.132	0.000**
การสื่อสาร	0.069	1.829	0.068
วัฒนธรรมองค์การ	0.068	1.798	0.073
ประสิทธิผลด้านสิ่งแวดล้อม	0.235	5.984	0.000**
การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม	0.243	6.568	0.000**

$R = 0.765; R^2 = 0.586; SEE = 0.339; F = 95.600; p\text{-value} = 0.000^{**}$

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.17 ค่า R^2 เท่ากับ 0.586 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม ได้ร้อยละ 58.60 โดยการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมในเชิงเส้นตรงมากที่สุด ($b_5 = 0.243$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมา คือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมในเชิงเส้นตรง ($b_1 = 0.240$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมในเชิงเส้นตรง ($b_4 = 0.235$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมซึ่งสามารถแสดงสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมได้ดังสมการ

$$\hat{Y}_t = 0.687^{**} + 0.240^{**}X_1 + 0.069 X_2 + 0.068 X_3 + 0.235^{**}X_4 + 0.243^{**}X_5$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ข้อคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมระบบ ISO14001 : 2004 ของ พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

ผลจากการรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากข้อคำถามปลายเปิดที่แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 โดยสรุปผลได้ดังนี้

4.5.1 ข้อคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004

1. ควรรณรงค์ส่งเสริมจัดกิจกรรมนิทรรศการและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
2. ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการสิ่งแวดล้อมเป็นประจำและครอบคลุมพนักงานทุกคนทุกระดับ
3. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการของเสีย การคัดแยกขยะ และส่งเสริมให้มีการนำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่
4. ควรดำเนินการตามระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง การกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม การติดตามวัดผลอย่างเป็นระบบ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ

4.5.2 ข้อเสนอแนะในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004

1. ควรจัดกิจกรรมหรือ โครงการรณรงค์ส่งเสริมสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ โครงการปลูกป่าชายเลน โครงการฟื้นฟูพื้นที่ ดินน้ำ เป็นต้น รวมถึงผลิตสื่อและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมเป็นประจำทุกเดือน และการเตรียมพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจ พื้นที่สีเขียวอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เป็นต้น
2. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการของเสีย การคัดแยกขยะ รวมถึงสนับสนุนการจัดการของเสียโดยวิธี 3R : Reduce Reuse Recycle (การลด การใช้ซ้ำ การทำใหม่) และจัดเตรียมภาชนะรองรับอย่างเพียงพอและกำหนดพื้นที่จัดเก็บอย่างเพียงพอเหมาะสม
3. ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามระบบ ISO14001 : 2004 ให้ครอบคลุมพนักงานทุกคนทุกระดับ โดยกำหนดเป็นแผนฝึกอบรมประจำปี พิจารณาครอบคลุมทุกข้อกำหนดของระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามระบบ ISO14001 : 2004 รวมถึงการจัดให้มีการทบทวนความรู้เป็นประจำทุกปี
4. การทบทวนการดำเนินการที่บ่งและประเมินลักษณะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมกำหนดโปรแกรม เพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมติดตามผลวัดผลรายงานผลต่อผู้บริหารเป็นประจำทุกเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสรุปผลการอภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001 : 2004 กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยการศึกษาในช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. 2557 ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด จำนวน 344 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยโดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับดังนี้

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงาน เพศหญิง อายุมากกว่า 20 - 30 ปี มีสถานภาพ โสด มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 1ปี – 5ปี มีรายได้ต่อเดือน มากกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับของปัจจัยด้านองค์การของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ระดับของปัจจัยด้านองค์การของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.711 และมีระดับปัจจัยไม่แตกต่างกันมาก โดยการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.454 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการฝึกอบรม การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม การสื่อสาร อยู่ในระดับมาก และวัฒนธรรมองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.820 3.783 3.752 3.699 และ 3.499 ตามลำดับ

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.899 แต่ละคนมีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก โดยการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.521 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการปรับปรุง การวางแผน การนำแผนการไปปฏิบัติ การตรวจสอบ อยู่ในระดับดีซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.959 3.904 3.880 และ 3.850 ตามลำดับ

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

สมมติฐานที่ 1 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมมีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผนมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและ วัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน โดยตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการวางแผน ได้ร้อยละ 47.40

สมมติฐานที่ 2 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 การสื่อสาร มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติด้านการนำแผนการไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติโดยตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการการนำแผนการไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 40.10

สมมติฐานที่ 3 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ โดยตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการตรวจสอบ ได้ร้อยละ 40.50

สมมติฐานที่ 4 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรม ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง โดยตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการปรับปรุง ได้ร้อยละ 43.30

สมมติฐานที่ 5 การฝึกอบรม การสื่อสาร วัฒนธรรมองค์การ ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือ การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประสิทธิภาพด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์การ ไม่มีผลต่อเจตคติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม โดยตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม ได้ร้อยละ 58.60

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001 : 2004 กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด” สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี และเมื่อพิจารณาระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการวางแผน ด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ ด้านการปรับปรุง ในแต่ละด้านอยู่ระดับดี ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายผลเกี่ยวกับระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในแต่ละด้านตามลำดับ ดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิพเทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ด้านการปรับปรุง พบว่า พนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การหาสาเหตุปัญหาสิ่งแวดล้อมหรือข้อบกพร่องจากการปฏิบัติไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาสิ่งแวดล้อมและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาปรับปรุง ไม่ให้เกิดซ้ำในการปฏิบัติตามข้อกำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยมีการตรวจสอบผลการดำเนินการปรับปรุงสิ่งที่ไม่ได้เป็นตามข้อกำหนดเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษามาตรฐานระบบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมและผลกระทบปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ หงษ์จินดา (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม(ISO14001) ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด จังหวัดระยอง พบว่า บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) บริษัท บีแอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด และบริษัท สยามแผ่นเหล็กวิลาส จำกัด การดำเนินหาสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมหรือข้อบกพร่องจากการปฏิบัติไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดกฎหมายสิ่งแวดล้อมและวิธีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ข้อเสนอแนะจากภายในหรือภายนอกบริษัทและข้อร้องเรียนของลูกค้าด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาปรับปรุง ไม่ให้เกิดซ้ำ

โดยมีการติดตามผลการปรับปรุงเป็นระยะและดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม

2. เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ด้านการวางแผน พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี ผู้วิจัย มีความเห็นว่า การประเมินลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมทุกกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัท ทบทวนการร้องเรียนจากชุมชนที่อยู่รอบบริเวณบริษัทและข้อกำหนดกฎหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม พิจารณาถึงข้อกำหนดต่างๆสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งครอบคลุมความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม กำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาที่บรรลุผลสำเร็จ การติดตามผลเป็นระยะ ไว้เป็นเอกสารและทำให้ทันสมัยเป็นปัจจุบัน ช่วยให้แผนการจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จและลดความเสี่ยงของปัญหาสิ่งแวดล้อมและรักษามาตรฐานในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ หงษ์จินดา (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) ของบริษัท ในนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด จังหวัดระยอง บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) บริษัท บีแอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด และบริษัท สยามแผ่นเหล็กวิลาส จำกัด พบว่า การประเมินลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากทุกกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัทที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม รวบรวมและทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัทและนำลักษณะปัญหาที่สำคัญและข้อร้องเรียนจากชุมชนใกล้เคียง กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ เป้าหมายและจัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม กำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาที่บรรลุผลสำเร็จ การติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะ ไว้เป็นเอกสารและทำให้ทันสมัยเป็นปัจจุบัน

3. เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ด้านการนำแผนการไปปฏิบัติ พบว่า พนักงาน บริษัท ไมโครชิฟ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดบทบาทความรับผิดชอบและหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานอย่างชัดเจนในการทิ้งประเภทขยะที่เกิดจากทุกกิจกรรมการดำเนินงานของบริษัท ได้แก่ ขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะนำไปใช้ใหม่ เพื่อให้การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมในการทิ้งประเภทขยะสอดคล้องกับนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมและข้อกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมและนโยบายสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา ปฐมรังษิยังกุล (2545) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จในการจัดทำมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ของงานประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

กรณีศึกษา บริษัท ฮานาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) จังหวัดลำพูน พบว่า บริษัท เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธานีไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) จังหวัดลำพูน มีการกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและประกาศให้พนักงานและบุคคลทั่วไปได้รับทราบ ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนจากหลายๆฝ่าย โดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนในการจัดการสิ่งแวดล้อม การฝึกอบรมตามลักษณะและหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม การสื่อสารนั้นมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลในการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ให้บุคคลทั้งภายในและภายนอกบริษัท ได้รับทราบ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คู่มือสิ่งแวดล้อม ระเบียบวิธีการ วิธีการปฏิบัติงานและบันทึกสิ่งแวดล้อมการควบคุมการปฏิบัติงานมีการออกเอกสารวิธีการปฏิบัติงานและฝึกอบรมแก่พนักงานในส่วนที่การทำงานส่งผลต่อกระทบปัญหาสิ่งแวดล้อม

4. เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพเทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ด้านการตรวจสอบ พบว่าพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด มีระดับเจตคติอยู่ในระดับดี ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การตรวจติดตามประเมินความสอดคล้องข้อบังคับในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ข้อกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการบ่งชี้ การแก้ไขและป้องกันสิ่งที่ไม่สอดคล้อง เพื่อดำเนินการลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยทำให้พนักงานมีความกระตือรือร้นในการแก้ไขและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานดีขึ้น และการตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากบุคคลภายในและภายนอกบริษัทเป็นการพิจารณาถึงความสอดคล้องตามแผนที่กำหนดไว้ในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยรักษามาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ให้คงอยู่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัศวรณ เสนพลกรัง (2556) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ เจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 ของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท สมบูรณ์แอสเตค เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) พบว่าพนักงานมีความเชื่อว่าการตรวจติดตามภายในของบริษัทสมบูรณ์แอสเตค เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) ช่วยให้พนักงานมีความกระตือรือร้นในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และเห็นว่าผู้ตรวจติดตามให้คำแนะนำและชี้แนะการปรับปรุงและให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ทำให้มีการปรับปรุงงานและแก้ไขงานด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

5.2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัย พบว่า ค่า R^2 เท่ากับ 0.586 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม ได้ร้อยละ 58.6 โดยการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม การฝึกอบรม และประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมมีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ส่วนการสื่อสารและวัฒนธรรมองค์กร ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการร่วมมือของพนักงานในการใช้ทรัพยากรในกระบวนการผลิตและสำนักงานอย่างประหยัดเพื่อลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ปฏิบัติงานรวมทั้งชุมชนที่อยู่รอบบริเวณบริษัท และการร่วมมือของพนักงานปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลงในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร เรืองเงิน (2555) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 ของพนักงานบริษัท ออโตลิฟ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 มีความสัมพันธ์กับการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 กล่าวคือ โดยรวมพนักงานมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 อยู่ในระดับต่ำ แต่ก็ยังมีระดับการยอมรับระบบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 อยู่ในระดับสูงซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากพนักงานมีระดับการมีส่วนร่วมสูงขึ้นก็ย่อมจะทำให้มีการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 สูงขึ้นตามไปเช่นกัน

2. การฝึกอบรม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการฝึกอบรมเรื่อง ประเภท ขยะ ขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะนำไปใช้ใหม่ สามารถทำให้พนักงานมีความรู้ ความเข้าใจและเกิดจิตสำนึกในผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และการฝึกอบรมเรื่องข้อกำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความรู้ เป็นแนวทางและความพยายามที่จะทำให้พนักงานได้รับความรู้แนวใหม่ และเพิ่มความชำนาญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัศวรธรรม เสนพลกรัง (2556) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ เจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 ของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทสมบูรณ์แอดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) พบว่า การฝึกอบรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 กล่าวคือ การที่องค์กรได้จัดให้มีการเรื่องการฝึกอบรมเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 สามารถทำให้พนักงานได้ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดจิตสำนึกในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004 ขององค์กรมากขึ้นจากการกำหนดแผนการอบรมเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 : 2004 อย่างสม่ำเสมอ

3. ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม มีผลในเชิงบวกต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงาน บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการดำเนินการแยกประเภทขยะในบริษัท ขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะนำไปใช้ใหม่(Reused) พนักงานนำความรู้ที่ได้รับจากการแยกประเภทขยะไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และพนักงานนำความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม ทำให้พนักงานมีเหตุผลในการตัดสินใจแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว ดังนั้นการเรียนรู้ รับรู้และนำไปปฏิบัติของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างตามความสามารถและระดับสติปัญญาเกิดเป็นประสบการณ์ตามมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศกร ชีรเทศสิทธิ์ (2552) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้และเจตคติของพนักงานบริษัท ฮิตาชิ โกลบอล สตีเรีย เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัดที่มีต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949:2002 มาใช้ พบว่า ประสบการณ์การทำงาน เป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ต่อเจตคติของพนักงานแตกต่างกัน โดยปกติพนักงานที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความรับผิดชอบมากขึ้นตามลำดับ ทำให้พนักงานมีเหตุผลในการตัดสินใจแก้ไข ป้องกันปัญหาและการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949:2002 การที่พนักงานมีระดับเจตคติจะสูงขึ้นได้รับความไว้วางใจและมอบหมายหน้าที่ในการทำงาน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่ประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีความรู้และเจตคติต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949:2002 มาใช้แตกต่างกัน

4. การสื่อสาร เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อม ผ่านทางประชาสัมพันธ์ของบริษัทหลายช่องทาง ได้แก่ ข่าวสาร อิเล็กทรอนิกส์ การจัดนิทรรศการ การฝึกอบรม เป็นต้น เพื่อให้ทุกคนได้รับทราบและนำไปปฏิบัติ ยังไม่สามารถทำให้พนักงานเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม ยังไม่สามารถทำให้พนักงานได้รับทราบข้อมูลที่ทันสมัย เนื่องจากพนักงานยังขาดความตระหนักในการรับทราบข้อมูล และนำไปปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตชน สัมอัน (2554) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับระบบห้องสะอาดของหัวหน้างานในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมการผลิตยาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล พบว่า การสื่อสารในองค์การ เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อเจตคติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสื่อสารในองค์การโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นการสื่อสารในการประชุมหรือชี้แจงเรื่องต่างให้พนักงานได้ทราบซึ่งไม่ได้มีผลต่อความรู้ของพนักงาน จึงทำให้เป็นปัจจัยไม่ส่งผลต่อระดับเจตคติ

5. วัฒนธรรมองค์การ เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บริษัทจัดกิจกรรมสัปดาห์สิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้พนักงานเข้าใจถึงแนวทางการดำเนินงานของบริษัทในการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หัวหน้างานยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจและชี้แนะแนวทางให้ความสำคัญถึงความตระหนักในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและเกิดความร่วมมือของพนักงานในการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เนื่องจากหัวหน้างานยังมีความเชื่อหรือค่านิยมในการจัดกิจกรรมสัปดาห์สิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่จัดกิจกรรมสัปดาห์สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหน้าที่ในการสร้างแรงจูงใจและชี้แนะแนวทางในการเข้าร่วมกิจกรรมสัปดาห์

สิ่งแวดล้อมให้กับพนักงานเป็นวัฒนธรรมที่ยึดถือตามกันมาในทางปฏิบัติ ทำให้หัวหน้างานเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นหาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังขาดความต่อเนื่องในการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่จัดกิจกรรมสัปดาห์สิ่งแวดล้อมในการสร้างแรงจูงใจและให้ความสำคัญถึงความตระหนักในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และเกิดความร่วมมือของพนักงานในการเข้าร่วมกิจกรรมสัปดาห์สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีจรยา โชติก (2552) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของกรมสนับสนุนสุขภาพ พบว่า วัฒนธรรมองค์การ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของกรมสนับสนุนสุขภาพ หัวหน้างานยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจของบุคลากรกรมสนับสนุนสุขภาพให้เกิดความร่วมมือในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของกรมสนับสนุนสุขภาพอาจเป็นเพราะบุคลากรยังยึดติดความเชื่อหรือนิยามและวัฒนธรรมแบบเก่าซึ่งเป็นข้อจำกัดของการพัฒนาคุณภาพของกรมสนับสนุนสุขภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม บริษัทควรส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาสิ่งแวดล้อมในแต่ละหน่วยงานที่สังกัดอยู่ เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมข้อเสนอแนะ เพื่อหาสาเหตุปัญหาสิ่งแวดล้อม แนวทางในการป้องกันและแก้ไขได้ถูกต้อง รวดเร็ว ในการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
2. การฝึกอบรม บริษัทควรส่งเสริมให้พนักงานมีการฝึกอบรมข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นการทบทวนความรู้และความรู้ใหม่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับพนักงานโดยระบุไว้ในแผนประจำปีของบริษัท เพื่อให้พนักงานมีความเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
3. ประสพการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม บริษัทควรส่งเสริมให้พนักงานที่เกิดมีการเรียนรู้ และเรียนรู้และนำไปปฏิบัติเกิดความชำนาญในการจัดการสิ่งแวดล้อม การประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อมในแต่ละหน่วยงานที่สังกัด ทำให้พนักงานมีเหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ความตระหนักในสิ่งแวดล้อม การสร้างจิตสำนึกบรรยากาศขององค์การ แรงจูงใจ นโยบายขององค์การ การจัดการกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญอย่างมากในการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและอาจมีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ควรศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และระดับเจตคติที่มีต่อการจัดการ
สิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการศึกษาถึงประโยชน์ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่นำมาใช้ในองค์การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เกรียงศักดิ์ เที่ยวยิ่ง. 2550. การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : บริษัท รุ่งเรืองรัตน์พรินต์ริง จำกัด.

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2545. วารสารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. กระทรวงอุตสาหกรรม 8 (2) : 6

กรมควบคุมมลพิษ. 2556. ข้อกำหนดมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001:2004.

ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2556, จาก <http://envihome.net/about-us.html>.

กฤตชน สัมอัน. 2554. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับระบบห้องสะอาดของหัวหน้างานในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมการผลิตยาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

งามทิพย์ วงษ์วิวัฒน์. 2543. “ปัญหาและอุปสรรคของการกำหนดคนโนบายเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมกรณีศึกษาบริษัทที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001.”

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. 2549. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฑารัตน์ หงษ์จินดา. 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการดำเนินงานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด จังหวัดระยอง.”

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.

เต็มศักดิ์ คทวณิช. 2546. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

นัศวรณ เสนพลกรัง. 2556. “เจตคติที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001:2004 ของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทสมบูรณ์แอนด์วานซ์เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน).”

วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2546. จิตวิทยาการประชุม อบรม สัมมนา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นิติพล ภูตะโชติ. 2556. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พยอม วงศ์สารศรี. 2542. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : คณะการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พงศกร ชีรเทศสิทธิ์. 2552. “ความรู้และเจตคติของพนักงานบริษัท ฮิตาชิ โกลบอล สตีเรจ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีต่อการนำระบบการบริหารคุณภาพ ISO/TS 16949:2002 มาใช้.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรทิพย์ บุญนิพัทธ์. 2531. **ทัศนคติ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8 .

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มานิตย์ นวลละออ. 2543. “การรณรงค์เพื่อต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง ทฤษฎีและการปฏิบัติ.”

วารสารศาสตร์สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 26 (1) : 36-87

ราตรี ภารา. 2540. **ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์.

ราตรี พัฒนรังสรรค์. 2544. **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน(Human Behavior and Self**

Development). กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

ลดาวัลย์ พอใจ. 2536. “การเปิดรับรู้ข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตอำเภอพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช.”

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิวัฒน์ ชุมช่วย. 2547. “ความตระหนักของปัญหาคุณภาพน้ำ: กรณีศึกษาประชาชนในพื้นที่ปลายแม่น้ำปัดตานี”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิสูตร ยังพลจันทร์. 2544. “ความตระหนักในความสัมพันธ์ของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของพนักงานปฏิบัติการคลังน้ำมัน บริษัท ปตท. จำกัด.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิภาพร มาพบสุข. 2543. **มนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เอช เอ็น กรุ๊ป.

วีระชน ขาวผ่อง. 2551. “ความรู้การมีส่วนร่วม และความตระหนักต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของพนักงานในองค์กรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) : ศึกษากรณี บริษัท จันทบุรีซีฟู๊ดส์ จำกัด และบริษัท จันทบุรี โฟรเซนฟู๊ดส์ จำกัด”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วีระพันธุ์ ทะนันรัมย์. 2556. “ปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของวิศวกรในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ในกลุ่มซัมมิทคอร์ปอเรชั่น.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วุฒิชัย จานงค์. 2525. **พฤติกรรมศาสตร์: ทฤษฎีเบื้องต้นและทฤษฎีประยุกต์**. โครงการส่งเสริมเอกสารและตำรา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิริลักษณ์ จัน โภคาวิ . 2548. “การมีส่วนร่วมของพนักงานบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ในการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 มาใช้พัฒนาองค์กร.”

วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ศรีจรรยา โชติกสิทธิ. 2552. “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของกรมสนับสนุนสุขภาพ.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมชาติ กิจจรรยง และ อรจรรย์ ฌ ตะกั่วทุ่ง. 2550. เทคนิคการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย ญี่ปุ่น.

สมพงษ์ ใหญ่วงศ์. 2550. “ความตระหนักของประชาชนในการอนุรักษ์แม่น้ำแม่ยวม : กรณีศึกษา ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สร้อยตระกูล(ติวยานนท์) อรรถมานะ. 2545. พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุนัญญา สุขเวช. 2542. “จิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมของพนักงานบริษัทเอกชนที่ได้รับรองระบบมาตรฐานสิ่งแวดล้อม ISO14001 ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัท ไทยโอเลฟินส์ จำกัด.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สร้อยญา ปทุมรังษิยังกุล. 2545. “ปัจจัยความสำเร็จในการจัดทำมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ของงานประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา บริษัท ฮาน่าไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน).” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวิศสา สวัสดิมงคล. 2552. “การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานโรงไฟฟ้าบางปะกง.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

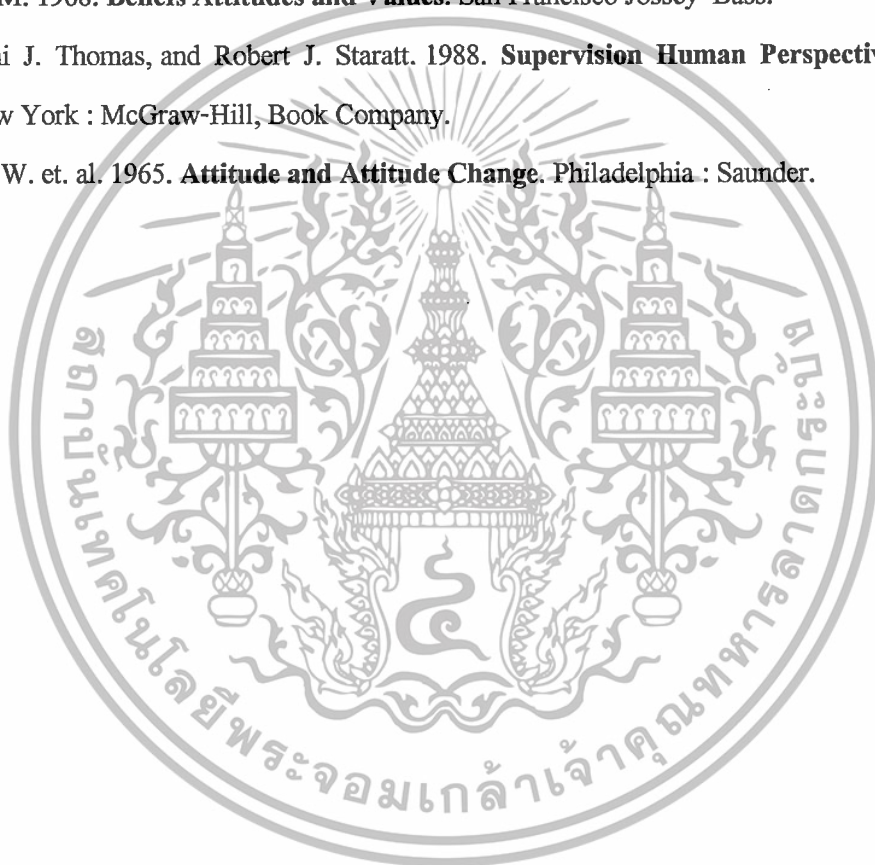
สุภาพร เรือนเงิน. 2555. “ปัจจัยที่มีต่อการยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO 14001 ของพนักงานบริษัท ออโตลิฟ (ประเทศไทย) จำกัด.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุธรรม ธาดูทอง. 2545. “การมีส่วนร่วมของพนักงานบริษัท เอ เอ็ม ดี ไทยแลนด์ จำกัด ในการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO14001.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

โอภาส นามนคร. 2550. “ความตระหนักของประชาชนต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ศึกษากรณีตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Allport, G.W. 1935. "Attitude." **Handbook of Social Psychology**. Murchison Woreester Mass : Clark University Press.
- Anastasi, Ann. 1982. **Psychological Testing**. 5th ed. New York : Macmillan. Co., Inc.
- Good, Carter. V. 1973. **Dictionary of Education**. NewYork : McGraw–Hill Book Company.
- Loudon, David and Bitta, Albert. 1988. **Customer Behavior: Concepts and application**. 3rd ed. New York: McGraw-Hill, Book Company.
- McDonald, Fedric J. 1959 . **Education Psychology**. San Francisco : Wedsworth Publishing.
- Plotnink,P. 1999. **Introduction to Psychology**. 4th ed. USA : Brooks/Cole.
- Rokeach, M. 1968. **Beliefs Attitudes and Values**. San Francisco Jossey–Bass.
- Segiovanni J. Thomas, and Robert J. Staratt. 1988. **Supervision Human Perspectives**. 4th ed New York : McGraw-Hill, Book Company.
- Sherif, C. W. et. al. 1965. **Attitude and Attitude Change**. Philadelphia : Saunder.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในโรงงาน
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO 14001:2004
กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำเพื่อจัดเก็บข้อมูลวิจัยเรื่องเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO 14001:2004 กรณีศึกษา บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาใน หลักสูตรการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ดังนั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด เนื่องจากข้อมูลที่น่าเสนอในผลงานวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมมิได้นำเสนอเป็นรายบุคคล เพื่อใช้ข้อมูลประโยชน์เชิงวิชาการเท่านั้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ มีจำนวน 1 ข้อ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

อวิรุทธ์ โต๊ะเตบ

หลักสูตรธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1.เพศ

- () ชาย () หญิง

2.อายุ

- () น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20ปี () มากกว่า 20ปี - 30ปี
 () มากกว่า 30ปี - 35ปี () มากกว่า 35ปี - 40ปี
 () มากกว่า 40ปี - 45ปี () มากกว่า 45ปี - 50ปี () มากกว่า 50ปี

3.สถานภาพการสมรส

- () โสด () สมรส () หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่

4.ระดับการศึกษา

- () มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
 () ปวส./อนุปริญญา () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

5.ประสบการณ์การทำงานในบริษัท

- () น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1ปี () มากกว่า 1ปี - 5ปี () มากกว่า 5ปี - 10ปี
 () มากกว่า 10ปี - 15ปี () มากกว่า 15ปี - 20ปี () มากกว่า 20ปี

6.รายได้ต่อเดือน

- () มากกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท () มากกว่า 10,000 บาท - 20,000 บาท
 () มากกว่า 20,000 บาท - 30,000 บาท () มากกว่า 30,000 บาท - 40,000 บาท
 () มากกว่า 40,000 บาท

7.แผนกงานที่ท่านทำงานอยู่ในบริษัท

- () ด้านการผลิต (ASO/FT/PDW/Probe) () ด้านการตรวจสอบคุณภาพ (QA)
 () ด้านการสนับสนุนการผลิต (HR/SS/IS/IE/FN/Logistic)
 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

8.ตำแหน่งงานที่ท่านรับผิดชอบอยู่ในบริษัท

- () พนักงานฝ่ายปฏิบัติงาน (Operator/Lead operator) () ช่างเทคนิค (Technician)
 () หัวหน้างาน (Supervisor) () วิศวกร (Engineer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ปัจจัยที่มีผลเจตคติที่มีต่อ การจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
การฝึกอบรม					
1. การฝึกอบรมเรื่องข้อกำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม					
2. การฝึกอบรมเรื่องการตรวจติดตามภายใน ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงข้อปฏิบัติในการตรวจสอบระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม					
3. หัวข้อการฝึกอบรมครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม					
4. พนักงานใหม่ในบริษัทได้รับการฝึกอบรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้เข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม					
5. การฝึกอบรมเรื่องประเภทขยะ ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม					
การสื่อสาร					
6. การสื่อสารนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านเข้าใจถึงแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม					
7. การสื่อสารข้อกำหนดกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ท่านได้รับข้อมูลทันสมัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
การสื่อสาร (ต่อ)					
8. การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้คุณตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม					
9. บริษัทมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ					
10. บริษัทมีการสื่อสารหลายช่องทาง เพื่อให้พนักงานทุกคนรับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง					
วัฒนธรรมองค์กร					
11. บริษัทเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขและป้องกันได้รวดเร็วถูกต้อง					
12. บริษัทจัดสัปดาห์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้พนักงานเข้าใจถึงแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม					
13. บริษัทจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมนอกสถานที่ เช่น ปลูกป่าชายเลน เพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง					
14. หัวหน้างานสามารถสร้างแรงจูงใจให้พนักงานปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม					
15. บริษัทที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้พนักงานเกิดความร่วมมือกันแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยที่มีผลต่อ การจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม					
16. ท่านสามารถนำความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ไปใช้ในการแก้ไขและป้องกันปัญหาได้อย่างรวดเร็ว					
17. ท่านสามารถนำความรู้จากการแยกประเภทขยะทั่วไป ขยะอันตราย ขยะนำไปใช้ (Reused) ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
18. ท่านสามารถนำความรู้จากการวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาได้อย่างถูกต้อง					
19. ท่านสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างรวดเร็ว					
20. ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น					
การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม					
21. ท่านให้ความร่วมมือปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง					
22. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น					
23. ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยที่มีผลเจตคติที่มีต่อ การจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
ประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)					
24. ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา สิ่งแวดล้อม เพื่อหาแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น					
25. ท่านให้ความร่วมมือในการใช้ ทรัพยากรในบริษัทอย่างประหยัด เช่น น้ำ ไฟฟ้า กระดาษ เพื่อลดผลกระทบต่อปัญหา สิ่งแวดล้อม					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
การวางแผน					
1. การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมของ บริษัท ช่วยลดความเสี่ยงของปัญหา สิ่งแวดล้อม					
2. การมีนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ ชัดเจน ช่วยให้แผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
การวางแผน (ต่อ)					
3. การประเมินความเสี่ยงปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ในแผนงานการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น					
4. การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมถูกกำหนดไว้เป็นสายลักษณะอักษร เพื่อช่วยในการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระบบ					
5. การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมครอบคลุมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้การปฏิบัติตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ					
การนำแผนการไปปฏิบัติ					
6. การกำหนดกิจกรรม การติดตามแก้ไขระยะเวลา ผู้รับผิดชอบในแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้					
7. การแต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหารในการจัดการสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วม ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมคงอยู่กับบริษัท					
8. การจัดประเภทการทิ้งขยะ ขยะทั่วไป ขยะอันตราย และขยะนำไปใช้ใหม่ ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม					
9. การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้นโยบายสิ่งแวดล้อมของบริษัทประสบความสำเร็จ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
การนำแผนการไปปฏิบัติ (ต่อ)					
10. การปฏิบัติตามแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยลง					
การตรวจสอบ					
11. การตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกบริษัท ช่วยรักษา มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม					
12. การตรวจติดตามผลกระทบปัญหา สิ่งแวดล้อมจากชุมชนที่อยู่รอบบริษัท ช่วยป้องกันการร้องเรียนในทางกฎหมาย					
13. การสอบเทียบอุปกรณ์ตรวจวัดปัญหา สิ่งแวดล้อม ช่วยให้ผลตรวจสอบมีความ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น					
14. การตรวจวัดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการ ทำงานดีขึ้น					
15. การประเมินความเสี่ยงผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ช่วยแก้ไขและป้องกันปัญหา สิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น					
การปรับปรุง (ต่อ)					
16. การหาสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วย แก้ไขและปรับปรุงปัญหาไม่ให้เกิดซ้ำอีก					
17. การหาวิธีป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมจาก ข้อเสนอแนะพนักงาน ช่วยลดปัญหา สิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม	ระดับความถี่เห็น				
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย สุด
18.การบันทึกแก้ไขและปรับปรุงปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นลายลักษณ์อักษร ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีระบบ					
19.การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแนวทางป้องกันปัญหาที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาปรับปรุง ช่วยให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้					
20.การนำผลตรวจติดตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานภายนอกและภายในบริษัทมาปรับปรุง ช่วยให้การจัดการสิ่งแวดล้อมประสบความสำเร็จ					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

ท่านคิดว่าบริษัทควรมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมตามระบบ ISO 14001:2004 หรือมีการปรับปรุงเรื่องใดบ้าง จึงจะทำให้พนักงานมีเจตคติที่มีต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนและตรงตามความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อกำหนดมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 : 2004

1. ข้อกำหนดทั่วไป

1. องค์กรต้องจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยทำเป็นเอกสารนำไปใช้และปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามข้อกำหนดของมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมและกำหนดวิธีการที่จะทำให้เป็นตามข้อกำหนดนี้

2. องค์กรต้องกำหนดขอบเขตของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและจัดทำเป็นเอกสาร

2. นโยบายสิ่งแวดล้อม

1. ผู้บริหารสูงสุดต้องกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรและต้องมั่นใจว่าอยู่ภายใต้ขอบเขตของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรซึ่งนโยบายสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

ก) ความเหมาะสมกับลักษณะขนาดและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กร

ก) ความเหมาะสมกับลักษณะขนาดขององค์กรและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กร

ก) การแสดงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันมลพิษ

ข) การแสดงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงลักษณะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรที่เกี่ยวกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ

ค) การกำหนดขอบเขตในการกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านของสิ่งแวดล้อม

ง) จัดทำเป็นเอกสารปฏิบัติตามและคงรักษาไว้

จ) การสื่อสารให้ทุกคนที่ทำงานในองค์กรหรือในนามองค์กรทราบ

ฉ) การเผยแพร่สู่สาธารณะ

3. การวางแผน

3.1 ลักษณะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

1. องค์กรต้องจัดทำนำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก) การระบุลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กรภายในขอบเขตที่กำหนดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่องค์กรสามารถควบคุมได้และที่มีผลกระทบโดยค้ำึงถึงการวางแผน การพัฒนาและการปรับปรุงกิจกรรมผลิตภัณฑ์บริการใหม่

ข) การพิจารณาลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมใดที่มีหรือแนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญ เป็นต้น

1. องค์กรต้องจัดทำข้อมูลไว้เป็นเอกสารและทำให้ทันสมัยเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
2. องค์กรต้องมั่นใจว่าลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญจะถูกนำไปพิจารณาในการจัดทำนำไปใช้และคงรักษาในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร

3.2 กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ

1. องค์กรต้องจัดทำนำไปใช้และคงรักษารับขั้นตอนการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

ก) ระบุและเข้าถึงกฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่องค์กรเกี่ยวข้องและเกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมขององค์กร

ข) พิจารณาว่าจะนำข้อกำหนดต่างๆเหล่านี้มาประยุกต์ใช้กับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมขององค์กร

2. องค์กรต้องมั่นใจว่ากฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่องค์กรมีส่วนที่เกี่ยวข้องต้องถูกนำไปพิจารณาในการจัดทำนำไปใช้และคงรักษาในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร

4. การปฏิบัติและการดำเนินการ

4.1 ทรัพยากร บทบาท ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่

1. ผู้บริหารต้องมั่นใจในความสามารถของทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดทำนำไปใช้คงรักษาและปรับปรุงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทรัพยากรรวมถึงทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีและด้านการเงิน

2. ทรัพยากรบทบาทความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ต้องถูกกำหนดขึ้นจัดทำเป็นเอกสารและสื่อสาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อประสิทธิภาพของการจัดการสิ่งแวดล้อม

3. ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องแต่งตั้งตัวแทนฝ่ายบริหารเฉพาะขึ้นมา

4. นอกจากความรับผิดชอบอื่นๆแล้วต้องมีการกำหนดบทบาทความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก) มั่นใจว่าระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมถูกจัดทำนำไปใช้และคงรักษาตามข้อกำหนดของมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข) รายงานประสิทธิภาพของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ผู้บริหารรับทราบ เพื่อให้มีการทบทวนและมีคำแนะนำในการปรับปรุง

4.2 ความสามารถ การฝึกอบรมและความตระหนัก

1. องค์กรต้องมั่นใจว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับองค์กรหรือในนามขององค์กรมีแนวโน้มจะทำให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมตามที่องค์กรได้ระบุไว้จะมีความสามารถบนพื้นฐานของการศึกษาการฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่เหมาะสม

2. ต้องเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการฝึกอบรมไว้

3. องค์กรต้องกำหนดการฝึกอบรมที่จำเป็นต่อลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร

4. องค์กรต้องจัดให้มีการฝึกอบรมหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องตามจำเป็น

5. ต้องเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมหรือกิจกรรมอื่น ๆ นั้นไว้

6. องค์กรต้องจัดทำนำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานในการทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับองค์กรหรือในนามขององค์กรต้องตระหนักดังต่อไปนี้

ก) ความสำคัญของการปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อมและข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ข) ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญและผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงหรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ปฏิบัติและผลดีที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมจากการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน

ค) บทบาทและความรับผิดชอบของการประสบความสำเร็จในการสอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ง) ผลที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติที่กำหนด

4.3 การสื่อสาร

1. การพิจารณาถึงลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรต้องจัด ทำนำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานสำหรับ

ก) การสื่อสารภายในระหว่างระดับหน่วยงานและส่วนต่างๆขององค์กร

ข) การจัดทำเป็นเอกสารและการตอบสนองต่อการสื่อสารต่างๆที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานที่มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก

2. องค์กรต้องตัดสินใจในการสื่อสารภายนอกเกี่ยวกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญขององค์กร

3. การจดบันทึกการตัดสินใจ

4. ถ้าหากตัดสินใจที่จะสื่อสารองค์กรต้องจัดทำและนำวิธีการสื่อสารภายนอกไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การจัดทำเอกสาร

1. เอกสารของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมจะต้องรวมดังต่อไปนี้

- ก) นโยบายสิ่งแวดล้อมวัตถุประสงค์และเป้าหมายสิ่งแวดล้อม
- ข) รายละเอียดของขอบเขตระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- ค) รายละเอียดของส่วนหลักๆของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ระหว่างกันและการอ้างอิงถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ง) เอกสารบันทึกต่างๆที่ต้องการโดยมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม
- จ) เอกสารบันทึกต่างๆที่จำเป็นที่กำหนดขึ้นโดยองค์กรเพื่อให้มั่นใจในประสิทธิผลของ
- ฉ) การวางแผน การปฏิบัติ และการควบคุมกระบวนการ

4.5 การควบคุมเอกสาร

1. เอกสารตามที่ต้องการในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานฉบับนี้ต้องถูกควบคุมบันทึกเป็นเอกสารพิเศษและต้องถูกควบคุม

2. องค์กรต้องจัดทำนำไปใช้และคงรักษาขึ้นตอนสำหรับ

- ก) การอนุมัติเอกสารอย่างเหมาะสมก่อนนำไปใช้งาน
- ข) การทบทวนและทำให้ทันสมัยตามความจำเป็นและมีการอนุมัติซ้ำ
- ค) มั่นใจในการเปลี่ยนแปลงและสถานะปัจจุบันถูกระบุไว้
- ง) เอกสารที่เกี่ยวข้องฉบับปัจจุบันมีอยู่ที่จุดใช้งาน
- จ) เอกสารสามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย และมีการชั่งไว้แล้ว
- ฉ) การระบุชื่อเอกสารจากภายนอกที่จำเป็นสำหรับองค์กรในการวางแผนและการปฏิบัติในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและมีการควบคุมการแจกจ่าย
- ช) การป้องกันการใช้อเอกสารที่ยกเลิกการใช้งานแล้วโดยไม่ได้ตั้งใจและต้องมีการชั่งเอกสารที่ยกเลิกการใช้งานอย่างเหมาะสมหรือต้องการจะเก็บไว้เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ

4.6 การควบคุมการปฏิบัติงาน

องค์กรต้องระบุและวางแผนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญตามที่ได้ระบุไว้ให้สอดคล้องกับนโยบายสิ่งแวดล้อมวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานต่างๆจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

ก) การจัดทำนำไปใช้และคงรักษาเอกสารขึ้นตอนการปฏิบัติงานสำหรับการควบคุมสถานการณ์ที่หากไม่มีการควบคุมที่เหมาะสมแล้วอาจทำให้เกิดการเบี่ยงเบนจากนโยบายสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ข) การกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติงานไว้ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค) การจัดทำนำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีนัยสำคัญของสินค้าและบริการที่ถูกใช้โดยองค์การและมีการสื่อสารขั้นตอนการปฏิบัติงานและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องให้ผู้ขายสินค้าและผู้รับจ้างช่วงทราบ

4.7 การเตรียมความพร้อมและการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน

1. องค์การต้องจัดทำเพื่อนำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานในสถานการณ์ฉุกเฉินและอุบัติเหตุที่สามารถมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวิธีการในการตอบโต้
2. องค์การต้องตอบโต้กับเหตุฉุกเฉินอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นและป้องกันหรือลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม
3. องค์การต้องทบทวนขั้นตอนการเตรียมความพร้อมและการตอบโต้เหตุฉุกเฉินเป็นระยะๆ และแก้ไขตามความจำเป็น โดยเฉพาะหลังจากที่อุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น
4. องค์การต้องทดสอบขั้นตอนการเตรียมความพร้อมและการตอบโต้เหตุฉุกเฉินเป็นระยะ

4.8 การตรวจสอบ

การเฝ้าติดตามและตรวจวัด

1. องค์การต้องจัดทำนำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดในส่วนสำคัญของการปฏิบัติงานที่สามารถมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญอย่างสม่ำเสมอ
2. ขั้นตอนการปฏิบัติงานต้องรวมถึงเอกสารที่แสดงข้อมูลของประสิทธิภาพ การเฝ้าติดตามการควบคุมการปฏิบัติงานต่างๆที่เกี่ยวข้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การ
3. องค์การต้องมั่นใจว่าจะใช้งานและดูแลรักษาอุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าติดตามและตรวจวัดได้รับการสอบเทียบหรือทวนสอบ
4. เก็บบันทึกที่เกี่ยวข้องกับการสอบเทียบหรือทวนสอบไว้

4.9 การประเมินความสอดคล้อง

1. เพื่อแสดงถึงความความมุ่งมั่นในการปฏิบัติให้สอดคล้องขององค์กรจัดทำไปใช้และคงรักษา
2. ขั้นตอนสำหรับการประเมินความสอดคล้องกับข้อกำหนดต่างๆเป็นระยะๆ
3. องค์การต้องประเมินความสอดคล้องกับข้อบังคับต่างๆที่องค์กรเกี่ยวข้องขององค์การอาจจะรวมการประเมินเหล่านั้นกับการประเมินข้อกำหนดต่างๆ
4. องค์การต้องเก็บบันทึกของผลการประเมินเป็นระยะๆไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.10 ความไม่สอดคล้อง การปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน

1. องค์กรต้องมีการจัดทำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานสำหรับดำเนินการกับความไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดที่เกิดขึ้นหรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดเพื่อดำเนินการแก้ไขและป้องกันความไม่สอดคล้อง

2. ขั้นตอนการปฏิบัติงานต้องระบุข้อกำหนดดังต่อไปนี้

ก) การชี้บ่งและแก้ไขสิ่งที่ไม่สอดคล้องนั้นและดำเนินการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น

ข) การสืบสวนและพิจารณาสาเหตุของความไม่สอดคล้องนั้นและดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดขึ้นอีก

ค) การประเมินความจำเป็นของการดำเนินการในการป้องกันความไม่สอดคล้องและนำการดำเนินการที่เหมาะสมนั้นไปใช้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

ง) การบันทึกผลของการแก้ไขและการป้องกัน

จ) การทบทวนประสิทธิผลของการแก้ไขและป้องกัน

3. การดำเนินการต้องเหมาะสมกับขนาดของปัญหาและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4. องค์กรต้องมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่จำเป็นจะนำไปจัดทำเป็นเอกสารของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

4.11 การควบคุมบันทึก

1. องค์กรต้องจัดทำไปใช้และคงรักษานบันทึกที่จำเป็นในการแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องตามข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานนี้และแสดงให้เห็นถึงผลสำเร็จ

2. องค์กรต้องจัดทำไปใช้และคงรักษาขั้นตอนการปฏิบัติงานสำหรับการชี้บ่งถึงการจัดเก็บการป้องกันการเรียกคืนระยะเวลาจัดเก็บและการทำลายบันทึก

3. บันทึกต้องอ่านง่ายแสดงชื่อไว้และสอบกลับได้

4.12 การตรวจติดตามภายใน

1. องค์กรต้องมั่นใจว่าการตรวจติดตามภายในของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการตามช่วงเวลาที่ยาวนานไว้

ก) การพิจารณาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมว่าสอดคล้องตามแผนที่กำหนดไว้ในระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมรวมถึงมาตรฐานนี้มีการนำไปใช้และคงรักษาอยู่

ข) การจัดเตรียมข้อมูลผลการตรวจติดตามให้ผู้บริหารรับทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กำหนดการตรวจติดตามต้องถูกวางแผนนำไปใช้และคงรักษาโดยองค์การ และพิจารณาถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องและผลการตรวจติดตาม ครั้งที่ผ่านมา

3. ขั้นตอนการตรวจติดตามต้องจัดทำนำไปใช้และคงรักษาโดยระบุ

ก) หน้าที่ความรับผิดชอบและข้อกำหนดสำหรับการวางแผนการดำเนินการตรวจติดตามการรายงานผลและการเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้อง

ข) หน้าที่การพิจารณาเกณฑ์การตรวจติดตามขอบเขตการตรวจความถี่และวิธีการ

4. การเลือกผู้ตรวจและการตรวจต้องมั่นใจในความยุติธรรมและเป็นอิสระจากงาน ที่ตรวจ

5. การทบทวนของฝ่ายบริหาร

1. ผู้บริหารสูงสุดต้องทบทวนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์การตามช่วงเวลา ที่วางแผนไว้ เพื่อให้มั่นใจในว่าระบบยังคงเหมาะสมอย่างต่อเนื่องเพียงพอและมีประสิทธิผล

2. การทบทวนต้องรวมถึงการประเมินโอกาสในการปรับปรุงและความจำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม นโยบายสิ่งแวดล้อมวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้าน สิ่งแวดล้อม

3. ต้องมีการเก็บบันทึกของการทบทวนของฝ่ายบริหาร

4. ข้อมูลที่ต้องนำเข้าทบทวนของฝ่ายบริหารประกอบด้วย

ก) ผลการตรวจติดตามภายในและการประเมินความสอดคล้องกับกฎหมายและ ข้อกำหนดอื่นๆที่องค์กรมีความเกี่ยวข้อง

ข) การสื่อสารจากหน่วยงานภายนอก รวมถึงข้อร้องเรียน

ค) ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การ

ง) วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่บรรลุผล

จ) สถานะของการปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน

ฉ) การติดตามกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการทบทวนของฝ่ายบริหารครั้งก่อน

ช) การเปลี่ยนแปลงรวมถึงการเพิ่มเติมข้อมูลของกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับ

ลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมขององค์การ

ซ) ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผลของการทบทวนของฝ่ายบริหารต้องรวมถึงการตัดสินใจและการดำเนินการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้สำหรับนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมและส่วนอื่นๆของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งแสดงถึงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นาย อวิรุทธ์ โต้ะเตบ

ที่อยู่

18/1 หมู่ 5 ตำบล ท่าศาลา อำเภอ ท่าศาลา
จังหวัด นครศรีธรรมราช รหัสไปรษณีย์ 80160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537 - พ.ศ. 2539 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน ตำแหน่งวิศวกรอาวุโส
แผนกวิศวกรรมการผลิต บริษัท ไมโครชิพ เทคโนโลยี
(ประเทศไทย) จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้